

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 162

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

51. sējums
2008. gada 21. jūnijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 583/2008 (2008. gada 20. jūnijs), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 1

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 584/2008 (2008. gada 20. jūnijs), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 attiecībā uz Kopienas uzdevumu samazināt *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium* izplatību tītariem ⁽¹⁾ 3

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 585/2008 (2008. gada 19. jūnijs), ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Zviedrijas karogu, zvejojot mencas Kategatā 9

DIREKTĪVAS

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/54/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko Padomes Direktīvu 95/50/EK par vienotu kārtību, kādā pārbauda bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem, groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām 11

- ★ Komisijas Direktīva 2008/62/EK (2008. gada 20. jūnijs), ar ko paredz atsevišķas atkāpes saistībā ar to lauksaimniecības savvaļas sugu un šķirņu, atzīšanu, kuras ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un ko apdraud ģenētiska erozija, un minēto savvaļas sugu un šķirņu sēklu un sēklas kartupeļu tirdzniecību ⁽¹⁾ 13
- ★ Komisijas Direktīva 2008/63/EK (2008. gada 20. jūnijs) par konkurenci telekomunikāciju termināliekārtu tirgos (Kodificēta versija) ⁽¹⁾ 20

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 586/2008/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar kuru groza Lēmumu Nr. 896/2006/EK, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs tranzīta vajadzībām to teritorijā 27

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Eiropas Parlaments un Padome

2008/469/EK:

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (2008. gada 5. jūnijs) par ES Solidaritātes fonda mobilizāciju saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 30

Komisija

2008/470/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2008. gada 7. maijs) par pagaidu aizliegumu Austrijā izmantot un pārdot ģenētiski modificētu kukurūzu (*Zea mays* L., līnija T25), pieņemts atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/18/EK (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 1715) ⁽¹⁾ 31

IETEIKUMI

Komisija

2008/471/EK:

- ★ **Komisijas Ieteikums (2008. gada 30. maijs) par riska samazināšanas pasākumiem šādām vielām: trihloretilēns, benzols un 2-metoksi-2-metilbutāns (TAME) (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 2271) ⁽¹⁾.....** 34

2008/472/EK:

- ★ **Komisijas Ieteikums (2008. gada 30. maijs) par riska samazināšanas pasākumiem šādām vielām: 2,3-epoksipropiltrimetilamonija hlorīds (EPTAC), (3-hlor-2-hidroksipropil)trimetilamonija hlorīds (CHPTAC) un heksahlorciklopentadiēns (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 2316) ⁽¹⁾ ..** 37

2008/473/EK:

- ★ **Komisijas Ieteikums (2008. gada 5. jūnijs) par pilnvaroto revidentu un revīzijas uzņēmumu civiltiesiskās atbildības ierobežošanu (izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 2274) ⁽¹⁾.....** 39

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 583/2008

(2008. gada 20. jūnijs),

ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē⁽¹⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievēdumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2008. gada 21. jūnijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 20. jūnijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Komisijas 2008. gada 20. jūnija Regulai, ar kuru nosaka standarta ievēšanas vērtības nolūkā noteikt ievēšanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ievēšanas vērtība
0702 00 00	MA	41,8
	MK	34,1
	TR	59,0
	ZZ	45,0
0707 00 05	JO	151,2
	MK	24,1
	TR	134,5
	ZZ	103,3
0709 90 70	TR	101,1
	ZZ	101,1
0805 50 10	AR	109,6
	EG	120,2
	TR	135,6
	US	99,2
	ZA	103,7
	ZZ	113,7
0808 10 80	AR	169,1
	BR	88,0
	CL	103,6
	CN	91,0
	NZ	118,7
	US	91,0
	UY	58,3
	ZA	97,1
	ZZ	102,1
0809 10 00	IL	89,8
	TR	193,8
	US	236,6
	ZZ	173,4
0809 20 95	TR	388,7
	US	379,0
	ZZ	383,9
0809 30 10, 0809 30 90	EG	182,1
	US	191,8
	ZZ	187,0
0809 40 05	IL	121,3
	TR	131,9
	ZZ	126,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 584/2008

(2008. gada 20. jūnijs),

ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 attiecībā uz Kopienas uzdevumu samazināt *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium* izplatību tītaru

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 2160/2003 par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli⁽¹⁾ un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu un 13. pantu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 2160/2003 mērķis ir nodrošināt, ka tiek veikti pienācīgi un iedarbīgi pasākumi *Salmonella* un citu zoonozes izraisītāju atklāšanai un kontrolei visos atbilstošos ražošanas, pārstrādes un realizācijas posmos, jo īpaši pirmējās ražošanas līmenī, lai ierobežotu to izplatību un sabiedrības veselības apdraudējumu.

(2) Regula (EK) Nr. 2160/2003 paredz, ka nosakāms Kopienas uzdevums, lai primārās ražošanas līmenī samazinātu visu to *Salmonella* serotipu izplatību tītaru vidū, kuri var kaitēt sabiedrības veselībai. Izplatības samazināšana ir būtiska, ievērojot stingros pasākumus, kas no 2010. gada 12. decembra jāpiemēro svaigai gaļai, kas iegūta no inficētām tītaru saimēm saskaņā ar minēto regulu. Jo īpaši svaigu mājputnu gaļu, tostarp tītaru gaļu nedrīkst laist tirgū lietošanai pārtikā, izņemot ja tā atbilst šādam kritērijam: “*Salmonella* nav atrasta 25 gramos produkta”.

(3) Regula (EK) Nr. 2160/2003 nosaka, ka Kopienas uzdevums paredz skaitliski noteikt to epidemioloģisko vienību maksimālo īpatsvaru procentos, kas joprojām ir pozitīvas, un/vai to epidemioloģisko vienību skaita minimālo procentuālo samazināšanos, kas joprojām ir pozitīvas, norādīt maksimālo termiņu, līdz kuram ir jāizpilda noteiktais uzdevums, un noteikt vajadzīgās testu shēmas, kas ļauj pārliecināties par uzdevuma izpildi. Attiecīgos gadījumos tam ir jāaptver sabiedrības veselībai bīstamu serotipu noteikšana.

(4) Regula (EK) Nr. 2160/2003 nosaka, ka, izvirzot Kopienas uzdevumu, jāņem vērā valstu noteikto pasākumu īstenošanā iegūtā pieredze un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei nosūtītā informācija saskaņā ar spēkā esošajām Kopienas prasībām, jo īpaši saskaņā ar informāciju, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvā 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību⁽²⁾ un jo īpaši tās 5. pantā.

(5) Regula (EK) Nr. 2160/2003 paredz, ka, nosakot katru Kopienas uzdevumu, Komisija veic paredzamo izmaksu un priekšrocību analīzi. Tomēr, atkāpjoties no šīm normām, Kopienas uzdevumam samazināt *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium* izplatību tītaru var noteikt pārejas periodu bez minētās analīzes.

(6) Tāpēc saskaņā ar Komisijas 2006. gada 29. septembra Lēmumu 2006/662/EK par Kopienas finansējumu dalībvalstīs plānotā pamatpētījumā par salmonellu izplatību tītaru saimēs ir savākti salīdzināmi dati par attiecīgo *Salmonella* serotipu izplatību tītaru saimēs dalībvalstīs⁽³⁾.

(7) Regula (EK) Nr. 2160/2003 nosaka, ka trīs gadu pārejas posmā Kopienas uzdevums attiecībā uz tītaru ir aptvert tikai *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium*. Citi serotipi, kuri var kaitēt sabiedrības veselībai, iespējams, tiks aplūkoti pēc šī laikposma.

(8) Lai pārbaudītu, kā tiek izpildīts Kopienas uzdevums, šajā regulā jāparedz atkārtota paraugu ņemšana tītaru saimēs.

(9) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2160/2003 15. pantu notika apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (EFSA) par Kopienas uzdevuma noteikšanu attiecībā uz tītaru.

⁽¹⁾ OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1237/2007 (OV L 280, 24.10.2007., 5. lpp.).

⁽²⁾ OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/104/EK (OV L 363, 20.12.2006., 352. lpp.).

⁽³⁾ OV L 272, 3.10.2006., 22. lpp.

- (10) EFSA darba grupa datu vākšanai par zoonozēm 2008. gada 28. aprīlī pieņēma ziņojumu *Report on the Analysis of the baseline survey on the prevalence of Salmonella in flocks of turkeys in the EU, 2006–2007, Part A: Salmonella prevalence estimates*. (Ziņojums par pamatpētījuma analīzi par *Salmonella* izplatību tītaru saimēs ES 2006.–2007. gadā, A daļa: *Salmonella* izplatības aplēses).
- (11) Saskaņā ar Komisijas 2007. gada 12. jūnija Regulu (EK) Nr. 646/2007, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2160/2003 par Kopienas uzdevumu samazināt *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium* izplatību broileriem un atceļ Regulu (EK) Nr. 1091/2005⁽¹⁾, *Salmonella* noteikšanas broileru saimē paraugam jāizmanto vismaz divi bahilu/“zeķu” pāri. Jaunākie zinātniskie dati rāda, ka viena bahilu/“zeķu” pāra izmantošana apvienojumā ar putekļu paraugu ir vismaz tikpat jutīga kā paraugu ņemšana, izmantojot divus bahilu/“zeķu” pārus. Tāpēc šis apvienojums jāatļauj kā paraugu ņemšanas alternatīva metode un attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 646/2007.
- (12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kopienas uzdevums

1. Regulas (EK) Nr. 2160/2003 4. panta 1. punktā minētais Kopienas uzdevums samazināt *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium* tītaru vidū (“Kopienas uzdevums”) ir šāds:
- a) līdz 2012. gada 31. decembrim samazināt nobarojamo tītaru saimju, kuras joprojām ir pozitīvas uz *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium*, maksimālo īpatsvaru līdz 1 % vai mazāk un
- b) līdz 2012. gada 31. decembrim samazināt pieaugušo tītaru saimju, kuras joprojām ir pozitīvas uz *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium*, maksimālo īpatsvaru līdz 1 % vai mazāk.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 20. jūnijā

Tomēr dalībvalstīs, kurās ir mazāk nekā 100 pieaugušu vaislas tītaru vai nobarojamo tītaru saimju, Kopienas uzdevums paredz, ka līdz 2012. gada 31. decembrim ne vairāk kā viena pieaugušu vaislas tītaru vai nobarojamo tītaru saime var palikt pozitīva.

2. Testa shēma Kopienas uzdevuma izpildes gaitas pārbaudei ir izklāstīta pielikumā.

3. Komisija apsver pielikumā sniegtā uzdevuma un testa shēmas pārskatīšanu, balstoties uz pieredzi, kas gūta Regulas (EK) Nr. 2160/2003 5. panta 1. punktā minētās valsts kontroles programmas pirmajā gadā – 2010. gadā.

2. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 646/2007

Regulas (EK) Nr. 646/2007 pielikumam pievieno šādas daļas.

1) Aiz 2. punkta:

“Kā alternatīvu kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu, ka jāizmanto viens pāris bahilu, ņemot paraugus no 100 % kūts virsmām, ja tos apvieno ar putekļu paraugu, kas ņemts no dažādām vietām visā kūtī, kur ir acīmredzami putekļi.”

2) Pēc 3. panta 1. punkta otrās daļas:

“Putekļu paraugu vēlams analizēt atsevišķi. Tomēr kompetentā iestāde var nolemt analīzei to apvienot ar bahilu/“zeķu” pāri.”

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērojamība

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šīs regulas 1. panta 1. un 3. punktu un 2. pantu piemēro no 2008. gada 1. jūlija, un 1. panta 2. punktu piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Androulla VASSILIOU

⁽¹⁾ OV L 151, 13.6.2007., 21. lpp.

PIELIKUMS

Testa shēma, kas vajadzīga Kopiesas uzdevuma izpildes pārbaudei, kā minēts 1. panta 2. punktā**1. Paraugu ņemšanas biežums un statuss**

- a) Izlases plānā ietver visas nobarojamo un vaislas tītaru saimes, uz kurām attiecas Regulas (EK) Nr. 2160/2003 piemērošanas joma.
- b) Paraugus no tītaru saimēm ņem kompetentā iestāde pēc pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja iniciatīvas.
 - i) Paraugu ņemšanu nobarojamo un vaislas tītaru saimēs pēc pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja iniciatīvas veic saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2160/2003 5. panta 3. punktu trīs nedēļu laikā, pirms putni tiek pārvietoti uz kautuvi. Rezultāti ir spēkā ne ilgāk kā sešas nedēļas pēc paraugu ņemšanas, un tāpēc var būt vajadzīga atkārtota paraugu ņemšana tajā pašā saimē.
 - ii) Turklāt paraugu ņemšana vaislas tītaru saimēs notiek pēc pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja iniciatīvas:
 - audzējamajās saimēs: dienas vecumā, četru nedēļu vecumā un divas nedēļas pirms pārvietošanas uz dēšanas fāzi vai dēšanas sektoru,
 - pieaugušo tītaru saimēs: vismaz katru trešo nedēļu dēšanas periodā saimniecībā vai inkubatorā.
 - iii) Kompetentās iestādes veiktajai paraugu ņemšanai jāietver vismaz:
 - reizi gadā visas saimes 10 % saimniecību, kurās ir vismaz 250 pieaugušu vaislas tītaru vecumā no 30 līdz 45 nedēļām, bet jebkurā gadījumā ietverot visas saimniecības, kurās pēdējo 12 mēnešu laikā atklāta *Salmonella Enteritidis* vai *Salmonella Typhimurium*, un visas saimniecības, kurās ir elites, ceturtais paaudzes un trešās paaudzes vaislas tītari; minētie paraugi jāņem arī inkubatorā,
 - visas saimniecības saimes gadījumā, ja pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja vai oficiālas kontroles inkubatorā ņemtajos paraugos atklāj *Salmonella Enteritidis* vai *Salmonella Typhimurium*, jāveic infekcijas cēloņa izmeklēšana,
 - reizi gadā visas saimes 10 % saimniecību, kurās ir vismaz 500 nobarojamo tītaru, bet jebkurā gadījumā:
 - visas saimes saimniecībā, ja pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja ņemtajos paraugos atklāta viena *Salmonella Enteritidis* vai *Salmonella Typhimurium* pozitīva saime, izņemot, ja šo saimju tītaru gaļu paredzēts rūpnieciski apstrādāt paaugstinātā temperatūrā vai citādi, lai iznīcinātu *Salmonella*, un
 - visas saimes saimniecībā, ja iepriekšējos pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja ņemtajos paraugos atklāta viena *Salmonella Enteritidis* vai *Salmonella Typhimurium* pozitīva saime, un
 - katru reizi, kad kompetentā iestāde to uzskata par vajadzīgu.

Kompetentās iestādes veikta paraugu ņemšana var aizstāt pēc uzņēmēja iniciatīvas veiktu paraugu ņemšanu.

2. Paraugu ņemšanas protokols**2.1. Paraugu ņemšana inkubatorā**

Inkubatorā paraugus ņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1003/2005 ⁽¹⁾ pielikuma 2.2.1. punkta noteikumiem.

2.2. Paraugu ņemšana saimniecībā**2.2.1. Vaislas tītari**

Paraugus ņem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1003/2005 pielikuma 2.2.2. punkta noteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 170, 1.7.2005., 12. lpp.

2.2.2. Nobarojamie tītari

Jāņem vismaz divi bahilu/"zeķu" pāri. Tajās saimēs, kur tītarus tur brīvās turēšanas apstākļos, paraugus ņem tikai kūti. Visas bahilas/"zeķes" jāapvieno vienā paraugā.

Saimēs, kurās ir mazāk par 100 tītariem un kur nav iespējams izmantot bahilas/"zeķes", jo pieklūt kūtim nav iespējams, tos var aizstāt ar paraugiem, kas ņemti ar roku – bahilas vai zeķes uzvelkot uz rokas, kas ietērpta cimdā, paberzējot to pa virsmu, ko sedz svaigi mēsli, vai, ja tas nav iespējams, ar citām mēsļu paraugu ņemšanas metodēm.

Pirms bahilu/"zeķu" uzvilšanas to virsmu samitrina, izmantojot atšķaidītāju ar maksimālu reģenerācijas pakāpi (0,8 % vārāmā sāls, 0,1 % peptona sterilā dejonizētā ūdenī) vai sterilu ūdeni, vai jebkādu citu atšķaidītāju, ko ir apstiprinājusi valsts references laboratorija, kas minēta Regulas (EK) Nr. 2160/2003 11. pantā. Aizliegts izmantot saimniecības ūdeni, kura sastāvā ir antibakteriālas vielas vai citi dezinfekcijas līdzekļi. Ieteicamais veids, kā samitrināt bahilas, ir ieliet šķīdumu bahilās pirms to uzvilšanas. Bahilas vai zeķes var arī autoklāvēt ar atšķaidītāju autoklāva somās vai burkāš pirms to lietošanas. Atšķaidītāju var arī lietot pēc bahilu uzvilšanas, izmantojot aerosolu vai pudeli.

Nodrošina, lai visas kūts daļas paraugu ņemšanai būtu sadalītas proporcionāli. Ar katru pāri jānostaigā apmēram 50 % no kūts teritorijas.

Kā alternatīvu kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu, ka jāizmanto viens pāris bahilu, ņemot paraugus no 100 % kūts virsmām, ja tos apvieno ar putekļu paraugu, kas ņemts no dažādām vietām visā kūti, kur ir acīmredzami putekļi.

Pēc paraugu ņemšanas pabeigšanas bahilas/"zeķes" piesardzīgi novelk, lai nenobirtu pielīpušais materiāls. Lai saglabātu šo materiālu, bahilas var izgriezt uz otru pusi. Tās ieliek maisā vai traukā un marķē.

Kompetentā iestāde uzrauga pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju izglītību, lai garantētu pareizu paraugu ņemšanas protokola piemērošanu.

Ja paraugus ņem kompetentā iestāde gadījumos, kad ir aizdomas par *Salmonella* infekciju saimniecībā esošā saimē, vai citā gadījumā, ko uzskata par atbilstošu, kompetentā iestāde, izdarot nepieciešamos papildu testus, pārliecinās, ka tītaru saimju *Salmonella* izmeklējumu rezultātus neietekmē šajās saimēs izmantotie antibakteriālie līdzekļi.

Ja *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium* klātbūtne netiek atklāta, bet tiek konstatēti antibakteriālie līdzekļi vai baktēriju vairošanās inhibēšana, 1. panta 2. punktā minētā Kopienas uzdevuma izpildes nolūkā tītaru saime uzskatāma par inficētu.

3. Paraugu izmeklēšana

3.1. Paraugu pārvietošana un sagatavošana

Paraugus vēlams 24 stundu laikā pēc to ņemšanas ar kurjerpastu vai kurjeru nosūtīt Regulas (EK) Nr. 2160/2003 11. un 12. pantā minētajām laboratorijām. Ja tos nenosūta 24 stundu laikā, tie jāuzglabā ledusskapī. Laboratorijā paraugus uzglabā ledusskapī līdz izmeklēšanai, ko sāk 48 stundu laikā pēc paraugu saņemšanas un 96 stundu laikā pēc paraugu ņemšanas.

Bahilu/"zeķu" pāri(-us) rūpīgi izsaiņo, lai izvairītos no pielīpušo kūtsmēsļu zudumiem, apvieno un ievieto 225 ml buferētā peptona šķīdumā (BPW), kas iepriekš uzsildīts līdz istabas temperatūrai. Bahilas/"zeķes" pilnīgi jāiegremdē BPW, un tāpēc, ja vajag, var pieliet vēl BPW.

Putekļu paraugu vēlams analizēt atsevišķi. Tomēr kompetentā iestāde var nolemt analīzei to apvienot ar bahilu/"zeķu" pāri.

Paraugu sakrata, lai tas homogenizētos, un pēc tam kultūrai piemēro 3.2. punktā aprakstīto atklāšanas metodi.

Citus paraugus (piemēram, no inkubatoriem) sagatavo saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1003/2005 pielikuma 2.2.2. punkta noteikumiem.

Ja ir vienošanās par ISO standartiem par kūtsmēslu sagatavošanu *Salmonella* atklāšanai, tos piemēro un ar tiem aizstāj šajā punktā minētos noteikumus par paraugu sagatavošanu.

3.2. Noteikšanas metode

Izmanto metodi, ko ieteikusi Kopienas salmonellas references laboratorija (KRL) Bilthovenē Nīderlandē.

Minētā metode aprakstīta ISO 6579 (2002) D pielikumā: "*Salmonella* spp. atklāšana dzīvnieku izkārnījumos un ražošanas sākuma posma paraugos". Izmanto D pielikuma jaunāko redakciju.

Pēc šīs metodes par vienīgo selektīvo barotni izmanto pusšķidru barotni (modificētu pusšķidru Rapaporta-Vasi-liada barotni (MSRV)).

3.3. Serotipizēšana

Vismaz vienam izdalītajam katra pozitīvā parauga materiālam serotipu nosaka pēc Kaufmaņa-Vaita shēmas.

3.4. Alternatīvas metodes

Attiecībā uz paraugiem, kas ņemti pēc pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja iniciatīvas, Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ 11. pantā paredzētās analīzes metodes drīkst izmantot šā pielikuma 3.1., 3.2. un 3.3. punktā paredzēto paraugu sagatavošanas, atklāšanas un serotipa noteikšanas metožu vietā, ja tās ir apstiprinātas saskaņā ar EN/ISO 16140/2003.

3.5. Celmu uzglabāšana

Laboratorijai jāgarantē, ka kompetentā iestāde var ņemt vismaz vienu izolētu *Salmonella* spp. celmu no katras kūts gadā un uzglabā to, lai turpmāk būtu iespējams veikt bakteriofāgu tipizēšanu vai antibakteriālās uzņēmības pārbaudes, izmantojot parastās kultūru savākšanas metodes, kam jānodrošina celmu saglabāšanās vismaz divus gadus.

4. Rezultāti un ziņošana

4.1. *Salmonella* Enteritidis un/vai *Salmonella* Typhimurium noteikšana

Laboratorija nekavējoties ziņo kompetentajai iestādei par katru atklāto *Salmonella* Enteritidis un/vai *Salmonella* Typhimurium gadījumu un sniedz ziņas par saimniecību un saimi.

4.2. Izplatības aprēķināšana Kopienas uzdevuma izpildes pārbaudei

Tītaru saime nolūkā pārbaudīt Kopienas uzdevuma izpildi uzskatāma par pozitīvu, ja saimē atklāj *Salmonella* Enteritidis un/vai *Salmonella* Typhimurium klātbūtni (izņemot vakcīnas celmus).

Pozitīvas tītaru saimes uzskaita tikai vienreiz neatkarīgi no veikto paraugu ņemšanas un testēšanas darbību skaita, un par tām ziņo tikai pirmajā pozitīvu paraugu gadā.

Izplatību aprēķina atsevišķi nobarojamo tītaru saimēm un pieaugušo vaislas tītaru saimēm.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

4.3. Gada ziņojumi

Gada ziņojumā ietver šādu informāciju:

- a) kopējais nobarojamo tītaru saimju un pieaugušu vaislas tītaru saimju skaits, kurās paraugus ņēma kompetentā iestāde vai pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs;
- b) kopējais ar *Salmonella Enteritidis* vai *Salmonella Typhimurium* inficēto nobarojamo tītaru saimju un pieaugušu vaislas tītaru saimju skaits;
- c) visi *Salmonella* izolētie serotipi (ieskaitot tos, kas nav *Salmonella Enteritidis* un *Salmonella Typhimurium*) un kopējais ar katru serotipu inficēto saimju skaits;
- d) paskaidrojumi par rezultātiem, jo īpaši par izņēmuma gadījumiem.

Rezultātus un visu attiecīgo papildu informāciju iekļauj Direktīvas 2003/99/EK ⁽¹⁾ 9. panta 1. punktā paredzētajā ziņojumā par tendencēm un avotiem.

4.4. Papildu informācija

Pēc Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes pieprasījuma dara pieejamu šādu informāciju par katru tītaru saimi, kurā analīzes veikusi minētā iestāde vai tās veiktas valsts līmenī:

- a) paraugs, ko ņēmusi kompetentā iestāde vai pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs;
- b) saimniecības atsauces numurs, kas laika gaitā nav mainīts;
- c) kūts atsauces numurs, kas laika gaitā nav mainīts;
- d) parauga ņemšanas mēnesis.

⁽¹⁾ OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 585/2008**(2008. gada 19. jūnijs),****ar ko nosaka aizliegumu kuģiem, kuri peld ar Zviedrijas karogu, zvejojot mencas Kategatā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽¹⁾ un jo īpaši tās 26. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2847/93, ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai⁽²⁾, un jo īpaši tās 21. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 2008. gada 16. janvāra Regulā (EK) Nr. 40/2008, ar ko 2008. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas un ar tām saistītus nosacījumus, kuri piemērojami Kopienas ūdeņos un – attiecībā uz Kopienas kuģiem – ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas limiti⁽³⁾, ir noteiktas kvotas 2008. gadam.
- (2) Saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju kuģi, kas peld ar šīs regulas pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ar nozveju no pielikumā norādītā krājuma ir pilnībā apguvuši 2008. gadam iedalīto kvotu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

- (3) Tāpēc jāaizliedz zveja no šā krājuma, nozvejas paturēšana uz kuģa, pārkraušana citā kuģī un izkraušana,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants**Kvotas pilnīga apguve**

Nozvejas kvotu 2008. gadam, kura šīs regulas pielikumā minētajai dalībvalstij iedalīta pielikumā norādītajam krājumam, uzskata par pilnībā apgūtu no pielikumā noteiktās dienas.

2. pants**Aizliegumi**

Zveja no šīs regulas pielikumā norādītā krājuma, ko veic kuģi, kuri peld ar pielikumā minētās dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti šajā dalībvalstī, ir aizliegta no pielikumā noteiktās dienas. Pēc šīs dienas ir aizliegts paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut nozveju no šā krājuma, ja to nozvejojusi minētie kuģi.

3. pants**Stāšanās spēkā**Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Komisijas vārdā —

zivsaimniecības un jūrlietu ģenerāldirektors

Fokion FOTIADIS

(1) OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 865/2007 (OV L 192, 24.7.2007., 1. lpp.).

(2) OV L 261, 20.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1967/2006 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.), kurā jaunākie labojumi izdarīti OV L 36, 8.2.2007., 6. lpp.

(3) OV L 19, 23.1.2008., 1. lpp.

PIELIKUMS

Nr.	10/T&Q
Dalībvalsts	SWE
Krājums	COD/03AS.
Suga	Menca (<i>Gadus morhua</i>)
Apgabals	Kategats
Datums	19.5.2008.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/54/EK

(2008. gada 17. jūnijs),

ar ko Padomes Direktīvu 95/50/EK par vienotu kārtību, kādā pārbauda bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem, groza attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 71. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspridzušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīvā 95/50/EK ⁽³⁾ ir paredzēts, ka konkrēti pasākumi ir jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽⁴⁾.

(2) Lēmumu 1999/468/EK grozīja ar Lēmumu 2006/512/EK, ar kuru ieviesa regulatīvo kontroles procedūru, kas izmantojama, pieņemot vispārīgus pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus elementus pamataktā, kas pieņemts saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, *inter alia*, svītrojot dažus no šiem elementiem vai papildinot šo aktu ar jauniem nebūtiskiem elementiem.

⁽¹⁾ OV C 44, 16.2.2008., 52. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 15. janvāra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 14. maija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 249, 17.10.1995., 35. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/112/EK (OV L 367, 14.12.2004., 23. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

(3) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Deklarāciju ⁽⁵⁾ par Lēmumu 2006/512/EK, lai regulatīvo kontroles procedūru piemērotu jau tiem spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas ir pieņemti saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, šie tiesību akti ir jāpielāgo saskaņā ar spēkā esošajām procedūrām.

(4) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pielāgot Direktīvas 95/50/EK pielikumus zinātnes un tehnikas attīstībai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt Direktīvas 95/50/EK nebūtiskus elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

(5) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 95/50/EK.

(6) Tā kā grozījumi, ko Direktīvā 95/50/EK veic ar šo direktīvu, ir tehniski un attiecas vienīgi uz komitejas procedūru, dalībvalstīm tie nav jātransponē. Tādēļ nav nepieciešams pieņemt attiecīgus noteikumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvas 95/50/EK 9.a un 9.b pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

"9.a pants

Komisija pielāgo pielikumus zinātnes un tehnikas attīstībai jomās, uz kurām attiecas šī direktīva, jo īpaši, lai ņemtu vērā Direktīvas 94/55/EK grozījumus. Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt šīs direktīvas nebūtiskus elementus, pieņem saskaņā ar 9.b panta 2. punktā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

⁽⁵⁾ OV C 255, 21.10.2006., 1. lpp.

9.b pants

1. Komisijai palīdz Bīstamo kravu pārvadājumu komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 94/55/EK 9. pantu.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.”

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2008. gada 17. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. LENARČIČ

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2008/62/EK

(2008. gada 20. jūnijs),

ar ko paredz atsevišķas atkāpes saistībā ar to lauksaimniecības savvaļas sugu un šķirņu, atzīšanu, kuras ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un ko apdraud ģenētiska erozija, un minēto savvaļas sugu un šķirņu sēklu un sēklas kartupeļu tirdzniecību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību ⁽⁶⁾ un jo īpaši tās 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

tā kā:

ņemot vērā Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/401/EEK par lopbarības augu sēklu tirdzniecību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 22.a panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/402/EEK par graudaugu sēklu tirdzniecību ⁽²⁾ un jo īpaši tās 22.a panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu ⁽³⁾ un jo īpaši tās 4. panta 6. punktu, 20. panta 2. punktu un 21. pantu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/54/EK par biešu sēklu tirdzniecību ⁽⁴⁾ un jo īpaši tās 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/56/EK par sēklas kartupeļu tirdzniecību ⁽⁵⁾ un jo īpaši tās 10. panta 1. punktu un 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

(1) Kā liecina dažāda veida attīstība starptautiskā un Kopienas mērogā, pēdējos gados ir palielinājusies bioloģiskās daudzveidības un augu ģenētisko resursu uzturēšanas jautājumu aktualitāte. Kā piemērs jāmin Padomes 1993. gada 25. oktobra Lēmums 93/626/EEK, kas attiecas uz Konvencijas par bioloģisko daudzveidību ⁽⁷⁾ noslēgšanu, Padomes 2004. gada 24. februāra Lēmums 2004/869/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēgts Starptautiskais Līgums par augu ģenētiskajiem resursiem pārtikai un lauksaimniecībai ⁽⁸⁾, Padomes 2004. gada 24. aprīļa Regula (EK) Nr. 870/2004, ar ko izveido Kopienas programmu ģenētisko resursu saglabāšanai, raksturošanai, vākšanai un izmantošanai lauksaimniecībā un atceļ Regulu (EK) Nr. 1467/94 ⁽⁹⁾, un Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁰⁾. Lai ņemtu vērā šos jautājumus, īpaši nosacījumi jāparedz saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, ar ko reglamentē lauksaimniecības augu sēklu tirdzniecību, proti, ar Direktīvu 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK.

(2) Lai nodrošinātu uzturēšanu *in situ* un augu ģenētisko resursu ilgtspējīgu uzmantošanu, savvaļas sugas un šķirnes, kas ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un kam draud ģenētiska erozija ("šķirnes uzturēšanai"), jāaudzē un jāpārdod, pat ja tās neatbilst vispārīgajām prasībām par šķirņu atzīšanu un sēklu un sēklas kartupeļu tirdzniecību. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jāparedz atkāpes saistībā ar šķirņu uzturēšanai atzīšanu, lai iekļautu lauksaimniecības augu sugu šķirnes valstu katalogos un lai ražotu un tirgotu šo šķirņu sēklas un sēklas kartupeļus.

⁽¹⁾ OV L 125, 11.7.1966., 2298./66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/72/EK (OV L 329, 14.12.2007., 37. lpp.).

⁽²⁾ OV L 125, 11.7.1966., 2309./66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/55/EK (OV L 159, 13.6.2006., 13. lpp.).

⁽³⁾ OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 193, 20.7.2002., 12. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/117/EK (OV L 14, 18.1.2005., 18. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 193, 20.7.2002., 60. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2005/908/EK (OV L 329, 16.12.2005., 37. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/117/EK.

⁽⁷⁾ OV L 309, 13.12.1993., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 378, 23.12.2004., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 162, 30.4.2004., 18. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 146/2008 (OV L 46, 21.2.2008., 1. lpp.).

- (3) Minētajām atkāpēm jāattiecas uz pamatprasībām saistībā ar šķirnes atzīšanu un procedūras prasībām, kas paredzētas Komisijas 2003. gada 6. oktobra Direktīvā 2003/90/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Padomes Direktīvas 2002/53/EK 7. panta nolūkā attiecībā uz obligāti pārbaudāmajām pazīmēm un obligātajiem konkrētu lauksaimniecības augu sugu pārbaudes nosacījumiem. Konkrēti dalībvalstīm ir jābūt pilnvarotām pieņemt noteikumus attiecībā uz atšķirīgumu, stabilitāti un viendabīgumu ⁽¹⁾.
- (4) Vismaz attiecībā uz atšķirīgumu un stabilitāti šo noteikumu pamatā jābūt tehniskajā anketā norādītajām pazīmēm; tehniskā anketa jāaizpilda pieteikuma iesniedzējam saistībā ar pieteikumu šķirnes atzīšanai, kā minēts Direktīvas 2003/90/EK I un II pielikumā. Ja viendabīgumu nosaka, izmantojot pazīmēm neatbilstošus eksemplārus (*off-types*), noteikumu pamatā jābūt definētiem standartiem.
- (5) Jāparedz procedūras prasības, kas ļautu atzīt šķirni bez oficiālas pārbaudes. Turklāt attiecībā uz nosaukumu jāparedz atsevišķas atkāpes no Direktīvas 2002/53/EK un Komisijas 2000. gada 4. maija Regulas (EK) Nr. 930/2000, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus attiecībā uz lauksaimniecības augu sugu un dārzena sugu šķirņu nosaukumu piemērotību ⁽²⁾.
- (6) Attiecībā uz sēklu un sēklas kartupeļu šķirņu uzturēšanai ražošanu un tirdzniecību jāparedz atkāpe saistībā ar oficiālo sertificēšanu.
- (7) Lai nodrošinātu to, ka sēklu un sēklas kartupeļu šķirņu uzturēšanai tirdzniecībā tiek veikta, ievērojot augu ģenētisko resursu uzturēšanu, jānosaka ierobežojumi, jo īpaši attiecībā uz izcelsmes reģionu. Lai veicinātu šo šķirņu uzturēšanu *in situ* un ilgtspējīgu izmantošanu, dalībvalstīm ir jābūt iespējai apstiprināt papildu reģionus, kuros ir atļauts pārdot sēklas tādos daudzumos, kas pārsniedz attiecīgās šķirnes uzturēšanai tās izcelsmes reģionā nepieciešamo daudzumu, ar noteikumu, ka šie papildu reģioni ir salīdzināmi no dabīgas un pusdabīgas dzīvotnes viedokļa. Lai nodrošinātu to, ka tiek saglabāta saikne ar izcelsmes reģionu, minēto noteikumu nepiemēro, ja dalībvalsts ir apstiprinājusi papildu ražošanas reģionus.
- (8) Jānosaka maksimālais pārdodamais daudzums katrai šķirnei uzturēšanai vienas sugas robežās un kopējais daudzums visām šķirnēm uzturēšanai kopā vienas sugas robežās. Lai nodrošinātu to, ka šo daudzumu ievēro, dalībvalstīm jāparedz prasība, ka ražotājiem ir jāpaziņo šķirņu uzturēšanai daudzums, ko tās plāno ražot, un ražotājiem jānosaka daudzumu sadale.
- (9) Sēklu un sēklas kartupeļu izsekojamība jānodrošina, nosakot attiecīgas noslēgšanas un etiķetēšanas prasības.
- (10) Lai nodrošinātu to, ka šajā direktīvā minētie noteikumi tiek pareizi piemēroti, sēklu kultūras jāuzrauga, sēklas jāpārbauda un jāveic oficiāla pēckontrole. To šķirņu uzturēšanai sēklu apjoms, ko laiž tirgū, piegādātājiem jāpaziņo dalībvalstīm un dalībvalstīm Komisijai.
- (11) Pēc trim gadiem Komisijai jānovērtē, vai šajā direktīvā paredzētie pasākumi, īpaši noteikumi par daudzuma ierobežojumiem, ir efektīvi.
- (12) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairošanas materiāla komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Šajā direktīvā noteiktas atsevišķas atkāpes saistībā ar uzturēšanu *in situ* un ilgtspējīgu augu ģenētisko resursu izmantošanu ar audzēšanu un tirdzniecību attiecībā uz lauksaimniecības augu sugām, uz kurām attiecas Direktīva 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK:

- a) lai atzītu iekļaušanai valstu katalogos lauksaimniecības augu sugu šķirnes, kuras ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un ko apdraud ģenētiskā erozija;

⁽¹⁾ OV L 254, 8.10.2003., 7. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/48/EK (OV L 195, 27.7.2007., 29. lpp.).

⁽²⁾ OV L 108, 5.5.2000., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 920/2007 (OV L 201, 2.8.2007., 3. lpp.).

b) lai tirgotu šādu savvaļas sugu un šķirņu sēklas un sēklas kartupeļus.

2. Ja šajā direktīvā nav paredzēts citādi, piemēro Direktīvu 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "uzturēšana *in situ*" ir ģenētiskā materiāla uzturēšana dabiskajā vidē un kultivētu sugu gadījumā – lauksaimnieciski izmantotajā vidē, kurā tās izveidojušas atšķirīgās īpašības;
- b) "ģenētiskā erozija" ir pakāpeniska ģenētiskās daudzveidības zaudēšana vienu un to pašu sugu populāciju un šķirņu starpā un populācijās un šķirnēs vai sugu ģenētiskās bāzes samazināšanās cilvēku iejaukšanās vai vides pārmaiņu dēļ;
- c) "savvaļas sugas" ir tādu augu sugu populāciju vai klonu kopums, kas ir dabiskā veidā pielāgots vides apstākļiem reģionā;
- d) "sēklas" ir sēklas un sēklas kartupeļi, ja vien sēklas kartupeļi nav viennozīmīgi izslēgti.

II NODAĻA

ŠĶIRŅU UZTURĒŠANAI ATZĪŠANA

3. pants

Šķirne uzturēšanai

Dalībvalstis valstu lauksaimniecības augu šķirņu katalogos var atzīt savvaļas sugas un šķirnes, kuras minētas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā un uz kurām attiecas 4. un 5. pantā minētās prasības. Šādas savvaļas sugas vai šķirnes jāmin kopējā lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogā kā "šķirne uzturēšanai".

4. pants

Pamatprasības

1. Lai 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto savvaļas sugu vai šķirni atzītu par šķirni uzturēšanai, tai jābūt nozīmīgiem no augu ģenētisko resursu uzturēšanas viedokļa.

2. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/90/EK 1. panta 2. punkta, dalībvalstis var pieņemt noteikumus attiecībā uz šķirņu uzturēšanai atšķirīgumu, stabilitāti un viendabīgumu.

Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz atšķirīgumu un stabilitāti tiek piemērotas vismaz tās pazīmes, kas minētas šādos dokumentos:

- a) tehniskās anketas, kas saistītas ar Kopienas Augu šķirņu biroja (CPVO) testu protokoliem, kuri norādīti Direktīvas 2003/90/EK I pielikumā un kurus piemēro minētajām sugām, vai
- b) tehniskās anketas, kas saistītas ar Starptautiskās Jaunu augu šķirņu aizsardzības savienības (UPOV) vadlīnijām, kuras norādītas Direktīvas 2003/90/EK II pielikumā un kuras piemēro minētajām sugām.

Lai novērtētu viendabīgumu, piemēro Direktīvu 2003/90/EK.

Tomēr, ja viendabīguma pakāpi nosaka, izmantojot pazīmēm neatbilstošus eksemplārus (*off-types*), tiek piemērots populācijas standarts 10 % un atzišanas varbūtība vismaz 90 %.

5. pants

Procedūras prasības

Atkāpjoties no Direktīvas 2002/53/EK 7. panta 1. punkta pirmā teikuma, oficiāla pārbaude netiek prasīta, ja pietiek ar šādu informāciju, lai pieņemtu lēmumu par šķirņu uzturēšanai atzīšanu:

- a) šķirnes uzturēšanai apraksts un tās nosaukums;
- b) neoficiālu testu rezultāti;
- c) audzēšanas, pavairošanas un izmantošanas periodā iegūta praktiskā pieredze un zināšanas, kuras pieteikuma iesniedzējs paziņojis attiecīgajai dalībvalstij;
- d) cita informācija, kas iegūta jo īpaši augu ģenētisko resursu iestādēs vai organizācijās, ko šim mērķim atzinušas dalībvalstis.

6. pants

Atzīšanas izslēgšana

Šķirne uzturēšanai netiek atzīta par šķirmi, ko drīkst iekļaut valstu šķirņu katalogos, ja:

- a) tā jau ir iekļauta kopējā lauksaimniecības augu šķirņu katalogā kā šķirne, nevis kā "šķirne uzturēšanai" vai arī tā ir svītrotā no kopējā kataloga pēdējo divu gadu laikā vai arī pēdējo divu gadu laikā kopš tā perioda beigām, kas tika piešķirts saskaņā ar Direktīvas 2002/53/EK 15. panta 2. punktu, vai
- b) uz to attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 ⁽¹⁾, vai valsts augu šķirņu aizsardzība vai ir iesniegts attiecīgs pieteikums.

7. pants

Nosaukums

1. Attiecībā uz to šķirņu uzturēšanai nosaukumiem, kas bija zināmas līdz 2000. gada 25. maijam, dalībvalstis var atļaut atkāpes no Regulas (EK) Nr. 930/2000, izņemot gadījumus, kad ar šādām atkāpēm tiktu pārkāptas tādas trešās personas primāras tiesības, kas ir aizsargāta saskaņā ar minētās regulas 2. pantu.
2. Neskarot Direktīvas 2002/53/EK 9. panta 2. punktu, dalībvalstis var atļaut vairāk par vienu nosaukumu vienai šķirnei, ja attiecīgie nosaukumi ir tradicionāli pazīstami.

8. pants

Izcelsmes reģions

1. Ja dalībvalsts atzīst šķirmi uzturēšanai, tai jānosaka reģions (turpmāk "izcelsmes reģions") vai reģioni, kuros šī šķirne tradicionāli tiek audzēta un kuros tā ir dabiskā veidā pielāgota. Dalībvalsts ņem vērā informāciju, kas iegūta augu ģenētisko resursu iestādēs vai organizācijās, ko šim mērķim atzinušas dalībvalstis.

Ja izcelsmes reģions ir vairāk nekā vienā dalībvalstī, to nosaka visas attiecīgās dalībvalstis, savstarpēji vienojoties.

2. Dalībvalsts vai dalībvalstis, kas veic izcelsmes reģiona noteikšanu, informē Komisiju par noteikto reģionu.

⁽¹⁾ OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.

9. pants

Saglabāšana

Dalībvalstis nodrošina to, ka šķirne uzturēšanai ir jā saglabā tās izcelsmes reģionā.

III NODAĻA

SĒKLU RAŽOŠANA UN TIRDZNICĪBA

10. pants

Sertifikācija

1. Atkāpjoties no Direktīvas 66/401/EEK 3. panta 1. punktā, Direktīvas 66/402/EEK 3. panta 1. punktā, Direktīvas 2002/54/EK 3. panta 1. punktā, Direktīvas 2002/56/EK 3. panta 1. punktā un Direktīvas 2002/57/EK 3. panta 1. punktā paredzētajām sertifikācijas prasībām, dalībvalstis var noteikt, ka sēklas šķirnes uzturēšanai var laist tirgū, ja tās atbilst šā panta 2., 3. un 4. punktam.

2. Sēklas iegūst no sēklām, kas ražotas saskaņā ar noteiktu praksi šķirnes saglabāšanā.

3. Izņemot *Oryza sativa* sēklas, sēklas atbilst sertificētu sēklu sertifikācijas prasībām, kas paredzētas Direktīvā 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK, izņemot prasības attiecībā uz minimālo šķirnes tīrību un attiecībā uz oficiālu pārbaudi vai pārbaudi oficiālā uzraudzībā.

Oryza sativa sēklas atbilst Direktīvā 66/402/EEK paredzētajām "sertificētu sēklu, otrā paudze" sertifikācijas prasībām, izņemot prasības attiecībā uz minimālo šķirnes tīrību un attiecībā uz oficiālu pārbaudi vai pārbaudi oficiālā uzraudzībā.

Sēklām piemīt pietiekama šķirnes tīrība.

4. Attiecībā uz sēklas kartupeļiem dalībvalstis var paredzēt, ka nepiemēro Direktīvas 2002/56/EK 10. pantu.

11. pants

Sēklu ražošanas reģions

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sēklas šķirnes uzturēšanai var ražot tikai izcelsmes reģionā.

Ja specifiskas vides problēmas dēļ minētajā reģionā nevar izpildīt 10. panta 3. punktā paredzētos sertifikācijas nosacījumus, dalībvalstis var apstiprināt papildu reģionus sēklu ražošanai, ņemot vērā to augu ģenētisko resursu iestāžu vai organizāciju informāciju, ko šim mērķim atzinušas dalībvalstis. Tomēr minētajos papildu reģionos ražotās sēklas var izmantot tikai izcelsmes reģionos.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm papildu reģionus, kurus tās plāno apstiprināt sēklu ražošanai saskaņā ar 1. punktu.

20 dienu laikā pēc minēto paziņojumu saņemšanas Komisija un citas dalībvalstis var pieprasīt, lai jautājums tiktu iesniegts Pastāvīgajā lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairošanas materiāla komitejā. Pamatojoties uz Direktīvas 66/401/EEK 22.a panta 1. punkta b) apakšpunktu, Direktīvas 66/402/EEK 22.a 1. panta b) apakšpunktu, Direktīvas 2002/53/EK 4. panta 6. punktu, 20. panta 2. punktu un 21. pantu, Direktīvas 2002/54/EK 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Direktīvas 2002/56/EK 10. panta 1. punktu, 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Direktīvas 2002/57/EK 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pieņem lēmumu, lai vajadzības gadījumā noteiktu šādu reģionu izraudzīšanās ierobežojumus vai nosacījumus.

Ja ne Komisija, ne citas dalībvalstis neizsaka pieprasījumu saskaņā ar otro daļu, attiecīgā dalībvalsts var apstiprināt tos papildu reģionus sēklu ražošanai, par kuriem tā paziņojusi.

12. pants

Sēklu pārbaude

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka veic testus, lai pārbaudītu sēklu šķirnes uzturēšanai atbilstību 10. panta 3. punktā izklāstītajām sertifikācijas prasībām.

Šādus testus veic saskaņā ar pašlaik pazīstamām starptautiskām metodēm vai, ja tādu nav, saskaņā ar citām piemērotām metodēm.

2. Šā panta 1. punktā minētajām pārbaudēm dalībvalstis nodrošina, lai paraugi tiktu ņemti no viendabīgām partijām. Tās nodrošina, ka piemēro prasības par partijas svaru un parauga svaru saskaņā ar Direktīvas 66/401/EEK 7. panta 2. punktu, Direktīvas 66/402/EEK 7. panta 2. punktu, Direktīvas 2002/54/EK 9. panta 2. punktu un Direktīvas 2002/57/EK 9. panta 2. punktu.

13. pants

Tirdzniecības nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sēklas šķirnes uzturēšanai tirgo vienīgi, ievērojot šādus nosacījumus:

a) tās ražotas to izcelsmes reģionā vai 11. pantā minētā reģionā;

b) tās tirgo tikai to izcelsmes reģionā vai reģionos.

2. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem, dalībvalstis var savā teritorijā apstiprināt papildu reģionus, kuros atļauta sēklu šķirnes uzturēšanai tirdzniecība, ar noteikumu, ka šie reģioni un izcelsmes reģions attiecībā uz minēto šķirni ir salīdzināmi no dabīgas un pusdabīgas dzīvotnes viedokļa.

Ja dalībvalstis apstiprina šādus papildu reģionus, tās nodrošina to, ka šķirnes uzturēšanai attiecīgajā izcelsmes reģionā ir pieejams vismaz tāds sēklu daudzums, kas nepieciešams, lai saražotu vismaz 14. pantā noteikto sēklu daudzumu.

Dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis par šādu papildu reģionu apstiprināšanu.

3. Ja dalībvalstis saskaņā ar 11. pantu apstiprina papildu reģionus sēklu ražošanai, tās neizmanto šā panta 2. punktā paredzētos izņēmuma noteikumus.

14. pants

Kvantitatīvi ierobežojumi

Katra dalībvalsts nodrošina, lai katras šķirnes uzturēšanai tirgotos sēklu daudzums nepārsniegtu 0,5 % no tās pašas sugas sēklām, kas tika izmantotas minētajā dalībvalstī vienā augšanas periodā, vai daudzuma, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha, atkarībā no tā, kurš daudzums ir lielāks. *Pisum sativum*, *Triticum spp.*, *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* un *Helianthus annuus* sugai minētais procentuālais daudzums nepārsniedz 0,3 % vai daudzumu, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha, atkarībā no tā, kurš daudzums ir lielāks.

Tomēr katrā dalībvalstī tirgotos šķirņu uzturēšanai sēklu daudzums nepārsniedz 10 % no attiecīgo sugu sēklu daudzuma, ko gadā izmanto dalībvalstī. Ja daudzums ir mazāks nekā daudzums, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha, maksimālo attiecīgās šķirnes sēklu daudzumu, ko vienā gadā izmanto dalībvalstī, var palielināt līdz daudzumam, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha.

15. pants

Kvantitatīvo ierobežojumu piemērošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms katra ražošanas perioda ražotāji tām paziņo sēklu ražošanas platības lielumu un vietu.

2. Ja, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem paziņojumiem, ir ļoti iespējams, ka 14. pantā noteiktie daudzumi tiks pārsniegti, dalībvalstis paredz katram attiecīgajam ražotājam daudzumu, ko tas var tirgot attiecīgajā ražošanas periodā.

16. pants

Sēklu kultūru uzraudzība

Ar oficiālas uzraudzības palīdzību dalībvalstis nodrošina, lai sēklu šķirnes uzturēšanai kultūras atbilstu šīs direktīvas prasībām, īpašu uzmanību pievēršot šķirnei, sēklu ražotņu atrašanās vietai un daudzumam.

17. pants

Iepakojumu un konteineru noslēgšana

1. Dalībvalsts nodrošina, lai sēklas šķirnes uzturēšanai tiktu tirgotas tikai slēgtos iepakojumos vai konteineros ar noslēgšanas ierīci.

2. Sēklu iepakojumus un konteinerus piegādātājs noslēdz tādā veidā, lai tos nevarētu atvērt, nesabojājot noslēgšanas sistēmu vai neskarot piegādātāja etiķeti, iepakojumu vai konteineru.

3. Lai nodrošinātu iepakojuma noslēgšanu saskaņā ar 2. punktu, noslēgšanas sistēmā ietilpst vismaz etiķete vai arī plombas uzlikšana.

18. pants

Etiķetēšana

Dalībvalstis nodrošina, lai uz sēklu šķirnes uzturēšanai iepakojumiem vai konteineriem būtu piegādātāja etiķete vai iespiesta vai ar zīmogu uzspiesta atzīme, tostarp šāda informācija:

- a) vārdi "EK noteikumi un standarti";
- b) personas, kas atbild par etiķešu piestiprināšanu, vārds un adrese vai pazišanas zīme;
- c) iepakojuma gads, izteikts kā "iepakots..." (gads), vai, izņemot sēklas kartupeļus, pēdējā parauga ņemšanas gads, lai veiktu pēdējo dīgtspējas pārbaudi; izteikts kā "iepakots..." (gads);

d) suga;

e) šķirnes uzturēšanai nosaukums;

f) vārdi "šķirne uzturēšanai";

g) izcelsmes reģions;

h) ja reģions, kurā tiek ražotas sēklas, nav sēklu izcelsmes reģions, norāde par sēklu ražošanas reģionu;

i) sēklu partijas numurs, ko piešķirusi persona, kas ir atbildīga par etiķešu uzlikšanu;

j) deklarētais neto vai bruto svars vai, izņemot sēklas kartupeļus, deklarētais sēklu skaits;

k) ja norāda svaru un izmanto granulētos pesticīdus, granulēšanas vielas vai citas cietas piedevas, ķīmiskās apstrādes vai piedevas veids un arī aptuvena čemuru vai tīro sēklu svara un kopējā svara attiecība, izņemot sēklas kartupeļus.

19. pants

Oficiālā pēcpārbaude

Dalībvalstis nodrošina, lai sēklām tiktu veikta oficiāla pēcpārbaude pēc nejaušas izvēles pārbaudes principa, lai pārbaudītu šķirnes īstumu un tīrību.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Ziņošana

Dalībvalstis nodrošina, lai piegādātāji, kas darbojas to teritorijā, sniegtu ziņojumus par katru ražošanas periodu attiecībā uz katras šķirnes uzturēšanai sēklu daudzumu, kas ir laists tirgū.

Pēc pieprasījuma dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo par katras šķirnes uzturēšanai sēklu daudzumu, kas laists tirgū to teritorijā.

21. pants

Atzītu augu ģenētisko resursu organizāciju paziņošana

Dalībvalstis paziņo Komisijai 5. panta d) punktā, 8. panta 1) punktā un 11. panta 1. punktā minētās atzītās organizācijas.

22. pants

Novērtēšana

Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim izvērtē to, kā īstenots 4. pants, 13. panta 2. punkts, 14. pants un 15. pants.

23. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2009. gada 30. jūnijam. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai galveno valsts tiesību aktu tekstu, ko tās pieņem jomās, uz kurām attiecas šī direktīva.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

25. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 20. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Androulla VASSILIOU

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2008/63/EK

(2008. gada 20. jūnijs)

par konkurenci telekomunikāciju termināliekārtu tirgos

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(Kodificēta versija)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 86. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Komisijas 1988. gada 16. maija Direktīva 88/301/EEK par konkurenci telekomunikāciju termināliekārtu tirgos ⁽¹⁾ ir būtiski grozīta ⁽²⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva ir jākodificē.
- (2) Visās dalībvalstīs telekomunikācijas pilnīgi vai daļēji bija valsts monopols, kas parasti izpaudās tā, ka vienai vai vairākām struktūrām bija īpašas vai ekskluzīvas tiesības un šīs struktūras atbildēja par tīkla infrastruktūras nodrošināšanu un darbību un ar to saistītiem pakalpojumiem. Tomēr bieži šīs tiesības bija plašākas nekā tikai tīkla nodrošināšanas pakalpojumi un ietvēra tādu lietotāju termināliekārtu piegādi, kas paredzētas pieslēgšanai tīklam. Pēdējos gadu desmitos tīklos ir notikusi ievērojama tehniska attīstība, un īpaši pārsteidzoši tā ir norisinājusies termināliekārtu jomā.
- (3) Dalībvalstīs, reaģējot uz tehnikas un ekonomikas attīstību, ir pārskatīts īpašo vai ekskluzīvo tiesību piešķirums telekomunikāciju nozarē. Termināliekārtu tipu dažādošana un iespēja termināļus dažādi izmantot nozīmē, ka lietotājiem jāļauj brīvi izvēlēties iekārtas, lai viņiem dotu iespēju gūt maksimālu labumu no nozares tehnoloģijas sasniegumiem.
- (4) Ekskluzīvās tiesības izpaužas tādējādi, ka tās ierobežo attiecīgo telekomunikāciju termināliekārtu brīvu apriti, un tas attiecas gan uz šo iekārtu, to skaitā satelītkārtu, ieviešanu un laišanu tirgū, jo daži ražojumi netiek ielaisti tirgū, gan uz pieslēgšanu, nodošanu ekspluatācijā un

apkalpošanu, jo, ņemot vērā tirgus stāvokli un it īpaši ražojumu daudzveidību un to tehnisko raksturojumu, monopolists nav ieinteresēts sniegt pakalpojumus, ja tajos izmanto ražojumus, ko viņš nav laidis tirgū vai ievēdis, kā arī samērot cenas ar izmaksām, tāpēc ka viņam nedraud konkurence no jaunienācējiem tirgū. Ņemot vērā to, ka gandrīz visiem tehniskā aprīkojuma tirgiem raksturīgs plašs telekomunikāciju termināliekārtu klāsts, jebkurām īpašām tiesībām, kas tieši vai netieši ierobežo to uzņēmumu skaitu, kam atļauts ievest, laist tirgū, nodot ekspluatācijā un apkalpot šīs iekārtas, nenovēršami ir tādas pašas sekas kā ekskluzīvām tiesībām. Šādas ekskluzīvās tiesības vai īpašās tiesības ir pielīdzināmas pasākumiem, kuru sekas ir līdzvērtīgas kvantitatīviem ierobežojumiem, kas ir nesavienojami ar EK Līguma 28. pantu. Tātad ir jāatceļ visas pastāvošās ekskluzīvās tiesības telekomunikāciju termināliekārtu ieviešanai, laišanai tirgū, pieslēgšanai, nodošanai ekspluatācijā un apkalpošanai, kā arī tiesības, kam ir līdzvērtīgas sekas – tas ir, visas īpašās tiesības, izņemot tās, kas izpaužas juridiskās vai normatīvās priekšrocībās vienam vai vairākiem uzņēmumiem un kas vienīgi ietekmē pārējo uzņēmumu iespējas iesaistīties jebkurā no iepriekš minētajām aktivitātēm tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos.

- (5) Īpašās vai ekskluzīvās tiesības, kas attiecas uz termināliekārtām, ir realizētas tā, ka faktiski padara neizdevīgas iekārtas no citām dalībvalstīm, ievērojami ierobežojot lietotāju iespējas brīvi izvēlēties tās iekārtas, kuras vispilnīgāk atbilst viņu vajadzībām cenas un kvalitātes ziņā neatkarīgi no izcelsmes. Tāpēc šo tiesību realizācija nevienā dalībvalstī nav savienojama ar Līguma 31. pantu.
- (6) Uzstādīšanas un uzturēšanas pakalpojumu nodrošinājums ir svarīgs faktors, kas nosaka termināliekārtas pirkšanu vai nomu. Ekskluzīvo tiesību paturēšana šajā jomā noteiktu arī ekskluzīvo tirdzniecības tiesību paturēšanu. Tāpēc šādas tiesības jāatceļ, lai ekskluzīvo importa un tirdzniecības tiesību atcelšanai būtu praktiska nozīme.
- (7) Termināļu uzturēšana ir pakalpojums Līguma 50. panta nozīmē. Attiecīgajam pakalpojumam, kuru no tirdzniecības viedokļa nevar atdalīt no termināliekārtu tirdzniecības, jābūt brīvi pieejamam saskaņā ar Līguma 49. pantu, īpaši tad, ja to sniedz kvalificēti operatori.

⁽¹⁾ OV L 131, 27.5.1988., 73. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/46/EK (OV L 268, 19.10.1994., 15. lpp.).

⁽²⁾ Skatīt II pielikuma A daļu.

- (8) Situācija tirgū joprojām izraisa Līgumā noteikto konkurences noteikumu pārkāpumus un nevēlami ietekmē tirdzniecības attīstību tādā mērā, ka tā ir pret Kopienas interesēm. Lai paaugstinātu konkurenci termināliekārtu tirgū, jāievieš caurskatāms tehniskais raksturojums, kas atbilst galvenajām prasībām, kuras minētas Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīvā 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu ⁽¹⁾ un atļauj termināliekārtu brīvu apgrozību. Savukārt šāda caurskatāmība noteikti ietver tehnisko raksturojumu publicēšanu.
- (9) Īpašas vai ekskluzīvas tiesības importēt un laist tirgū termināliekārtas rada situāciju, kura ir pretrunā Līguma 3. panta g) punkta mērķim, ar ko ir paredzēts ieviest sistēmu, ar kuru novērstu konkurences traucējumus iekšējā tirgū un tādējādi *a fortiori* nepieļauj konkurences novēršanu. Saskaņā ar Līguma 10. pantu dalībvalstīm ir pienākums atturēties no jebkura pasākuma, kas var apdraudēt Līguma mērķu, to skaitā 3. panta g) punktā minēto, sasniegšanu. Tāpēc ekskluzīvās tiesības jāuzskata par nesavienojamām ar Līguma 82. pantu, ņemot vērā 3. pantu, un saskaņā ar Līguma 86. panta 1. punktu dalībvalstij ir aizliegts piešķirt vai uzturēt spēkā šādas tiesības.
- (10) Lai lietotājiem nodrošinātu piekļuvi termināliekārtai pēc viņu izvēles, jāzina un jādara caurskatāmi publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpunkta raksturojumi, kur attiecīgā termināliekārtā jāpieslēdz. Tāpēc dalībvalstīs jānodrošina tas, ka raksturojumus publicē un ka lietotājiem ir piekļuve publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpunktam.
- (11) Lai varētu pārdot termināliekārtas, izgatavotājiem jāzina, kādiem tehniskiem rādītājiem iekārtām būtu jāatbilst. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāformalizē un jāpublicē raksturojumu noteikumi, kuri tām jādara zināmi Komisijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvu 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽²⁾. Raksturojumus var attiecināt uz ražojumiem, ko importē no citām dalībvalstīm tikai tiktāl, cik tie ir vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību galvenajām prasībām, kas noteiktas Direktīvas 1999/5/EK 3. pantā, ko var likumīgi prasīt saskaņā ar Kopienas tiesībām. Dalībvalstīs jebkurā gadījumā būtu jānodrošina atbilstība Līguma 28. un 30. pantam, saskaņā ar ko importētājai dalībvalstij jāļauj tās teritorijā importēt termināliekārtu, kuru likumīgi izgatavo un laiž tirgū citā dalībvalstī.
- (12) Lai nodrošinātu to, ka tehniskos rādītājus piemēro caurskatāmi, objektīvi un bez diskriminācijas, to piemērošanas uzraudzību nevar uzticēt konkurentam termināliekārtu tirgū, ņemot vērā neapšaubāmo interešu konfliktu. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, ka atbildību par uzraudzību nodod struktūrai, kas nav atkarīga ne no tīkla operatora, ne no viena cita konkurenta attiecīgajā tirgū.
- (13) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts II pielikuma B daļā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā:

- 1) "termināliekārtā":
 - a) ir iekārta, ko tieši vai netieši pieslēdz pie publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpunkta, lai nosūtītu, apstrādātu vai saņemtu informāciju; abos gadījumos (tieši vai netieši) pieslēgumu var izveidot ar vadiem, optisko šķiedru vai elektromagnētiski; pieslēgums ir netiešs, ja iekārta ir starp termināliekārtu un publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpunktu;
 - b) iekārtas ietver arī zemes satelītstaciju iekārtas;
- 2) "zemes satelītstacijas iekārtas" ir iekārtas, kuras var izmantot tikai radiosakaru signālu pārraidei vai pārraidei un uztveršanai ("pārraide/uztveršana"), vai tikai uztveršanai ("tikai uztveršanai") ar satelītu vai citu kosmisko sistēmu palīdzību;
- 3) "uzņēmums" ir publiska vai privāta struktūra, kam dalībvalsts piešķir īpašas vai ekskluzīvas tiesības telekomunikāciju termināliekārtu importēšanai, laišanai tirgū, pieslēgšanai, nodošanai ekspluatācijā vai uzturēšanai;

⁽¹⁾ OV L 91, 7.4.1999., 10. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/96/EK (OV L 363, 20.12.2006., 81. lpp.).

4) "īpašas tiesības" ir tiesības, ko dalībvalsts piešķir ierobežotam uzņēmumu skaitam, pamatojoties uz jebkuru normatīvu vai administratīvu aktu, un kas noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā:

- a) ierobežo šo skaitu līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem, neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus; vai
- b) neievērojot a) apakšpunktā minētos kritērijus, izraugās vairākus konkurējošus uzņēmumus; vai
- c) piešķir jebkuram uzņēmumam vai uzņēmumiem, neievērojot a) un b) apakšpunktā minētos kritērijus, jebkuras juridiskas vai normatīvas priekšrocības, kas ievērojami iespaido kāda cita uzņēmuma iespējas ievest, laist tirgū, pieslēgt, nodot ekspluatācijā vai apkalpot telekomunikāciju termināliekārtas tajā pašā ģeogrāfiskajā apgabalā būtībā līdzvērtīgos apstākļos.

2. pants

Dalībvalstis, kas piešķirušas īpašas vai ekskluzīvas tiesības uzņēmumiem, apņemas atcelt visas ekskluzīvās tiesības, kā arī tādas īpašas tiesības, kuras:

- a) ierobežo uzņēmumu skaitu līdz diviem vai vairākiem uzņēmumiem, neievērojot objektivitātes, proporcionalitātes un nediskriminācijas kritērijus; vai
- b) izraugās, neievērojot a) apakšpunktā minētos kritērijus, vairākus konkurējošus uzņēmumus.

Tās informē Komisiju par šajā nolūkā veiktajiem pasākumiem vai ieviestajiem likumdošanas aktiem.

3. pants

Dalībvalstīs saimnieciskās dzīves dalībniekiem nodrošina tiesības importēt, laist tirgū, pieslēgt, nodot ekspluatācijā un uzturēt termināliekārtas.

Tomēr dalībvalstīs var:

- a) attiecībā uz zemes satelītstaciju iekārtām atteikt šo iekārtu pieslēgšanu publiskajam telekomunikāciju tīklam vai nodot tās ekspluatācijā, ja tās neatbilst attiecīgajiem vispārējiem tehniskajiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 1999/5/EK vai, ja tādi nepastāv, pamatprasībām, kas izklāstītas minētās direktīvas 3. pantā; ja nepastāv vispārēji tehniskie noteikumi vai saskaņoti reglamentējošie nosacījumi,

jābūt valsts noteikumiem, kuri ir samērojami ar pamatprasībām un par kuriem paziņo Komisijai saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK, ja direktīva to paredz;

- b) attiecībā uz citām termināliekārtām atteikt šo iekārtu pieslēgšanu publiskajam telekomunikāciju tīklam, ja tās neatbilst attiecīgajiem vispārējiem tehniskajiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 1999/5/EK vai, ja tādi nepastāv, pamatprasībām, kas izklāstītas minētās direktīvas 3. pantā;
- c) ņemot vērā objektīvus, nediskriminējošus un publiski pieejamus kritērijus prasīt, lai saimnieciskās dzīves dalībniekiem ir tehniskā kvalifikācija, kas vajadzīga, lai pieslēgtu, nodotu ekspluatācijā un uzturētu termināliekārtu.

4. pants

Dalībvalstīs pārliecinās, ka lietotājiem ir piekļuve jauniem publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpunktiem un ka šo saskarpunktu fiziskos raksturojumus publicē publisko telekomunikāciju tīklu operatori.

5. pants

Dalībvalstīs nodrošina to, ka visus iekārtu raksturojumus formalizē un publicē.

Dalībvalstīs priekšlikuma formā paziņo Komisijai šos tehniskos raksturojumus saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK.

6. pants

Dalībvalstīs nodrošina to, ka 5. pantā minēto tehnisko raksturojumu piemērošanas uzraudzību veic struktūra, kas nav atkarīga no publiskiem vai privātiem uzņēmumiem, kuri piedāvā preces vai pakalpojumus telekomunikāciju nozarē.

7. pants

Dalībvalstīs katrā gada beigās sniedz Komisijai ziņojumu, kas tai dod iespēju uzraudzīt atbilstību 2., 3., 4. un 6. panta noteikumiem.

Ziņojuma izklāsts ir I pielikumā.

8. pants

Direktīvu 88/301/EEK, kā tā grozīta ar direktīvu, kas minēta II pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts II pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas III pielikumā.

9. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 20. jūnijā

Komisijas vārdā —
priekšsēdētājs

José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

7. pantā minētā ziņojuma izklāsts

2. panta noteikumu ieviešana

Termināliekārtas, attiecībā uz kurām attiecīgajā laikā groza likumdošanas aktus vai kuri ir grozīti.

Pa termināliekārtu kategorijām:

- pasākuma pieņemšanas diena vai
- likumprojekta iesniegšanas diena, vai
- pasākuma spēkā stāšanās diena.

3. panta noteikumu ieviešana

- Termināliekārtas, kuru pieslēgšana un/vai pasūtīšana ir ierobežota,
- vajadzīgā tehniskā kvalifikācija, norādot publikāciju.

4. panta noteikumu ieviešana

- Norādes uz publikācijām, kurās ir noteikti fizikālie raksturojumi,
- esošo publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpuntu skaits,
- to publiskā telekomunikāciju tīkla saskarpuntu skaits, kuriem attiecīgajā laikā var piekļūt.

6. panta noteikumu ieviešana

- Neatkarīgās(-o) struktūras(-u) nozīmēšana.
-

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošo grozījumu

(minēta 8. pantā)

Komisijas Direktīva 88/301/EEK

(OV L 131, 27.5.1988., 73. lpp.)

Komisijas Direktīva 94/46/EK

(OV L 268, 19.10.1994., 15. lpp.)

B DAĻA

Termiņu saraksts transponēšanai valsts tiesību aktos

(minēta 8. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
88/301/EEK	—
94/46/EK	1995. gada 8. augusts

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 88/301/EEK	Šī direktīva
1. pants, ievadvārdi	1. pants, ievadvārdi
1. pants, pirmais ievilkums, pirmais un otrais teikums	1. pants, 1) punkts, a) apakšpunkts
1. pants, pirmais ievilkums, pēdējais teikums	1. pants, 1) punkts, b) apakšpunkts
1. pants, otrais ievilkums	1. pants, 3) punkts
1. pants, trešais ievilkums, ievadvārdi	1. pants, 4) punkts, ievadvārdi
1. pants, trešais ievilkums, pirmais apakšievilkums	1. pants, 4) punkts, a) apakšpunkts
1. pants, trešais ievilkums, otrais apakšievilkums	1. pants, 4) punkts, b) apakšpunkts
1. pants, trešais ievilkums, trešais apakšievilkums	1. pants, 4) punkts, c) apakšpunkts
1. pants, ceturtais ievilkums	1. pants, 2) punkts
2. pants	2. pants
3. pants, pirmais teikums	3. pants, pirmā daļa
3. pants, otrais teikums	3. pants, otrā daļa, ievadteikums
3. pants, pirmais ievilkums	3. pants, otrā daļa, a) punkts
3. pants, otrais ievilkums	3. pants, otrā daļa, b) punkts
3. pants, trešais ievilkums	3. pants, otrā daļa, c) punkts
4. pants, pirmā daļa	4. pants
4. pants, otrā daļa	—
5. pants, 1. punkts	—
5. pants, 2. punkts, pirmais teikums	5. pants, pirmā daļa
5. pants, 2. punkts, otrais teikums	5. pants, otrā daļa
6. pants	6. pants
8. pants	—
9. pants	7. pants
10. pants	—
—	8. pants
—	9. pants
11. pants	10. pants
I pielikums	—
II pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 586/2008/EK

(2008. gada 17. jūnijs),

ar kuru groza Lēmumu Nr. 896/2006/EK, ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei uz ārējām robežām, kas balstīts uz dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs tranzīta vajadzībām to teritorijā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(3) Dalībvalstis tomēr neuzskatīja par vajadzīgu pieprasīt, lai šīs kategorijas personām būtu vīzas tranzītam, jo risks, ko šādas personas rada dalībvalstīm attiecībā uz nelegālu imigrāciju, ir neliels.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

(4) Ņemot vērā to, ka tādi paši apsvērumi attiecas uz Bulgāriju un Rumāniju, vienkāršots režīms, ko ievieš ar Lēmumu Nr. 896/2006/EK, būtu jāattiecina uz Bulgāriju un Rumāniju.

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 896/2006/EK ⁽²⁾ ievieš kopējus noteikumus par dažu Šveices un Lihtenšteinas izdotu uzturēšanās atļauju vienpusēju atzīšanu dalībvalstīs, tādējādi radot vienkāršotu režīmu to trešo valstu pilsoņu kontrolei pie ārējām robežām, kuriem ir šie dokumenti.

(5) Šādi grozījumi Lēmumā Nr. 896/2006/EK ļaus Bulgārijai un Rumānijai, ja tās izlemj piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 582/2008/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, pamatojoties uz to, ka tranzītam caur to attiecīgajām teritorijām Bulgārija, Kipra un Rumānija dažus dokumentus vienpusēji atzīst par līdzvērtīgiem savām attiecīgās valsts vīzām ⁽⁴⁾, vienpusēji atzīt par līdzvērtīgām savām attiecīgās valsts tranzīta vīzām Šveices un Lihtenšteinas izdotas uzturēšanās atļaujas, kas ir uzskaitītas Lēmuma Nr. 896/2006/EK pielikumā.

(2) Šengenas *acquis* divu posmu ieviešanas rezultātā dalībvalstīm, kas pievienojās Eiropas Savienībai 2004. gada 1. maijā, no minētās dienas bija jāizdod attiecīgās valsts vīzas trešo valstu valstspiederīgajiem, kas ir Šveices un Lihtenšteinas izdotas uzturēšanās atļaujas turētāji, uz kuriem saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas ⁽³⁾, attiecas vīzu prasība. Šī prasība radīja papildu administratīvo slogu šo dalībvalstu konsulārajām pārstāvniecībām Šveicē un Lihtenšteinā.

(6) Atzīšana būtu jāattiecina vienīgi uz tranzītu caur Bulgārijas un Rumānijas teritoriju, un tā nedrīkstētu skart šo dalībvalstu iespējas izdot attiecīgās valsts vīzas īstermiņa uzturēšanās vajadzībām.

(7) Bulgārijas un Rumānijas iespējas nepiemērot Lēmumu Nr. 896/2006/EK būtu jānosaka tikai uz pārejas laiku līdz dienai, kas jānosaka Padomei saskaņā ar 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta otro daļu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 31. janvāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2008. gada 5. jūnija Lēmums.

⁽²⁾ OV L 167, 20.6.2006., 8. lpp.

⁽³⁾ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1932/2006 (OV L 405, 30.12.2006., 23. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 161, 20.6.2008., 30. lpp.

(8) Ieceļošanas nosacījumi, kas paredzēti 5. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)⁽¹⁾, ir jāizpilda, izņemot minētās regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta nosacījumus, ciktāl ar šo lēmumu paredz līdzvērtīgu režīmu starp Bulgārijas un Rumānijas izdotām tranzīta vīzām un dažām uzturēšanās atļaujām, ko izdod Šveice un Lihtenšteina.

(9) Tā kā šā lēmuma mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tas tieši skar Kopienas *acquis* attiecībā uz ārējām robežām un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(10) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šis lēmums turpina attīstīt tos Šengenas *acquis* noteikumus – kā noteikts Nolīgumā starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā⁽²⁾ –, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs)⁽³⁾ par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai 1. panta A punktā.

(11) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un tādējādi šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro. Ņemot vērā to, ka šis lēmums papildina Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļas noteikumiem, Dānijai saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešu mēnešu laikā pēc tam, kad Padome pieņēmusi šo lēmumu, ir jāpieņem lēmums par to, vai tā ieviesīs šo lēmumu savos valsts tiesību aktos.

(12) Šis lēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus, kas Apvienotajai Karalistei nav saistoši saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Liel-

britānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽⁴⁾. Tādējādi Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un tā nav tai saistoša un nav jāpiemēro.

(13) Šis lēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus, kas Īrijai nav saistoši saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā⁽⁵⁾. Tādējādi Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un tā nav tai saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma Nr. 896/2006/EK 2. pantu papildina ar šādu apakšpunktu:

“Ja Bulgārija un Rumānija izlemj piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 582/2008/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko ievieš vienkāršotu režīmu personu kontrolei pie ārējām robežām, pamatojoties uz to, ka tranzītam caur to attiecīgajām teritorijām Bulgārija, Kipra un Rumānija dažus dokumentus vienpusēji atzīst par līdzvērtīgiem savām attiecīgās valsts vīzām^(*), tās var vienpusēji atzīt uzturēšanās atļaujas, kas minētas šā lēmuma pielikumā, par līdzvērtīgām savai attiecīgās valsts tranzīta vīzai līdz dienai, ko nosaka Padome saskaņā ar 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta otro daļu.

(*) OV L 161, 20.6.2008., 30. lpp.”

2. pants

Ja Bulgārija un Rumānija izlemj piemērot Lēmumu Nr. 896/2006/EK, tās par to paziņo Komisijai 10 darba dienu laikā pēc šā lēmuma stāšanās spēkā. Šo paziņoto informāciju Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

⁽¹⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2008. gada 17. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. LENARČIČ

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTS UN PADOME

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

(2008. gada 5. jūnijs)

par ES Solidaritātes fonda mobilizāciju saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

(2008/469/EK)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 26. punktu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽²⁾,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir izveidojusi Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (Fonds), lai demonstrētu solidaritāti ar katastrofu skarto reģionu iedzīvotājiem.
- (2) saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu finansiālo palīdzību no Fonda var piešķirt, nepārsniedzot EUR 1 miljarda maksimālo apjomu gadā.
- (3) Regulā (EK) Nr. 2012/2002 ir noteikta kārtība, kādā var piešķirt palīdzību no Fonda.
- (4) Grieķija ir iesniegusi pieteikumu palīdzības saņemšanai no Fonda sakarā ar dabas katastrofu, ko izraisīja mežu ugunsgrēki 2007. gada augustā.

- (5) Slovēnija ir iesniegusi pieteikumu palīdzības saņemšanai no Fonda sakarā ar dabas katastrofu, ko izraisīja plūdi 2007. gada septembrī,

IR NOLĒMUŠI ŠĀDI.

1. pants

Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžetā mobilizē Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, lai nodrošinātu EUR 98 023 212 saistību un maksājumu apropriācijām.

2. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Strasbūrā, 2008. gada 5. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. LENARČIČ

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp. Nolīgumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 2008/371/EK (OV L 128, 16.5.2008., 8. lpp.).

⁽²⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2008. gada 7. maijs)

par pagaidu aizliegumu Austrijā izmantot un pārdot ģenētiski modificētu kukurūzu (*Zea mays* L., līnija T25), pieņemts atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2001/18/EK

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 1715)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/470/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ģenētiski modificētu organismu laišanu tirgū, kuras nebija pabeigtas līdz 2002. gada 17. oktobrim.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvu 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 18. panta 1. punkta pirmo daļu,

apspriedusies ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi,

tā kā:

(1) Ar Komisijas 1998. gada 22. aprīļa Lēmumu 98/293/EK par ģenētiski modificētas kukurūzas (*Zea mays* L., līnija T25) laišanu tirgū saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/220/EEK⁽²⁾ ir nolemts dot piekrišanu šā produkta laišanai tirgū.

(2) Francijas iestādes 1998. gada 3. augustā deva šādu piekrišanu. Piekrišana attiecas uz visiem produkta lietojumiem, proti, ieviešanu, pārstrādi pārtikas un barības produktos un audzēšanu.

(3) Atbilstīgi 35. panta 1. punktam Direktīvā 2001/18/EK, ar ko aizstāja Padomes Direktīvu 90/220/EEK⁽³⁾, Direktīva 2001/18/EK attiecas uz paziņojumu procedūrām par

(4) Austrija 2000. gada 8. maijā informēja Komisiju par tās lēmumu uz laiku aizliegt izmantot un pārdot kukurūzu *Zea mays* L., līnija T25, visiem lietojumiem un minēja šā lēmuma iemeslus atbilstīgi Direktīvas 90/220/EEK 16. panta 1. punktam.

(5) Produkti, kas iegūti no kukurūzas *Zea mays* L., līnija T25 (ciete un visi tās pārstrādes produkti, nerafinēta un rafinēta eļļa, visi termiski apstrādātie vai fermentētie produkti, kuri iegūti no kukurūzas *Zea mays* L., līnija T25, kā arī barība, kas ražota no kukurūzas *Zea mays* L., līnija T25), ir atļauti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003⁽⁵⁾. Uz šiem lietojumiem neattiecas Austrijas paziņotā drošības klauzula.

(6) Augu zinātniskā komiteja 2001. gada 20. jūlijā atzina, ka Austrijas sniegtajā informācijā nav nekādu jaunu zinātnisku datu, kas nebūtu ņemti vērā dokumentācijas sākotnējā novērtējumā un kas liecinātu, ka jāpārskata minētās komitejas sākotnējais atzinums par šo produktu.

(7) Austrija 2004. gada 9. janvārī, kā arī 2004. gada 9. un 17. februārī iesniedza Komisijai papildu informāciju, lai pamatotu valsts pasākumus saistībā ar kukurūzu *Zea mays* L., līnija T25.

⁽¹⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/27/EK (OV L 81, 20.3.2008., 45. lpp.).

⁽²⁾ OV L 131, 5.5.1998., 30. lpp.

⁽³⁾ OV L 117, 8.5.1990., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 97/35/EK (OV L 169, 27.6.1997., 72. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 43, 14.2.1997., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 298/2008 (OV L 97, 9.4.2008., 64. lpp.).

- (8) Lai izpildītu prasības, kuras noteiktas Direktīvas 2001/18/EC 28. panta 1. punktā, Komisija apspriedās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (EPNI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002⁽¹⁾, saskaņā ar kuru EPNI aizstāja attiecīgās zinātniskās komitejas.
- (9) EPNI 2004. gada 8. jūlija atzinumā⁽²⁾ teikts, ka Austrijas sniegtajā informācijā nav jaunu zinātnisku datu, kuri liecinātu, ka vides riska novērtējums par kukurūzu *Zea mays* L., līnija T25, nav pareizs, pietiekami pamatojot šā produkta izmantošanas un tirdzniecības aizliegumu Austrijā.
- (10) Tā kā šādos apstākļos nebija iemesla uzskatīt, ka produkts varētu kaitēt cilvēka veselībai vai videi, Komisija 2004. gada 29. novembrī iesniedza izskatīšanai komitejā, kas izveidota ar Direktīvas 2001/18/EK 30. pantu atbilstīgi šīs direktīvas 30. panta 2. punktā noteiktajai kārtībai, lēmuma projektu, kurā paredzēts, ka Austrijai jāatceļ tās pagaidu drošības pasākums.
- (11) Tomēr šī komiteja nesniedza atzinumu un saskaņā ar 5. panta 4. punktu Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽³⁾, Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem.
- (12) Padome 2005. gada 24. jūnijā atbilstīgi Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktam ar balsu kvalificētu vairākumu noraidīja šo priekšlikumu.
- (13) Padomes deklarācijā teikts, ka joprojām pastāv neskaidrības attiecībā uz valsts aizsardzības pasākumiem saistībā ar ģenētiski modificētas kukurūzas, līnija T25, un Komisija aicināta vākt papildu liecības par attiecīgiem ģenētiski modificētiem organismiem un papildus novērtēt, vai ir pamatoti Austrijas veiktie pasākumi, kuru mērķis ir pārtraukt – kas ir pagaidu piesardzības pasākums – tā laišanu tirgū, un vai atļaujas piešķiršana tādām organismam joprojām atbilst Direktīvas 2001/18/EK nekaitīguma prasībām.
- (14) Komisija 2005. gada novembrī atkal apspriedās ar EPNI par to, vai ir kāds zinātnisks pamatojums uzskatam, ka, turpinot laist tirgū kukurūzu *Zea mays* L., līnija T25, var kaitēt cilvēka veselībai vai videi, ja tiek ievēroti atļaujas piešķiršanas nosacījumi. Jo īpaši EPNI tika aicināta ņemt vērā jaunākos zinātniskos datus, kas parādītos pēc iepriekšējiem zinātniskajiem atzinumiem par šā ĢMO nekaitīgumu.
- (15) EPNI 2006. gada 29. marta atzinumā⁽⁴⁾ teikts, ka nav iemesla uzskatīt, ka, turpinot laist tirgū kukurūzu *Zea mays* L., līnija T25, varētu kaitēt cilvēka un dzīvnieku veselībai vai videi, ja tiek ievēroti atļaujas piešķiršanas nosacījumi.
- (16) Atbilstīgi Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktam Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu, kurā paredzēts, ka Austrija atceļ savu drošības klauzulas pasākumu.
- (17) Saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktu Vides padome 2006. gada 18. decembrī ar balsu kvalificētu vairākumu noraidīja šo priekšlikumu.
- (18) Lēmumā Padome atsaucās uz vides riska novērtējumu Direktīvā 2001/18/EK un norādīja, ka veicot vides risku izvērtēšanu [...], vairāk jāņem vērā atšķirīgās lauksaimniecības struktūras un reģionālās ekoloģiskās īpatnības Eiropas Savienībā.
- (19) Saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktu Komisija iesniedza grozītu priekšlikumu, lai ņemtu vērā Padomes 2006. gada 18. decembra lēmumu, kas attiecas tikai uz Austrijas drošības klauzulas vides aspektiem, proti, audzēšanas aspektiem.
- (20) Austrija sākusi vākt attiecīgās zinātniskās liecības par šiem aspektiem, ko tā pagaidām uzskata par pamatojumu drošības klauzulas saglabāšanai, jo īpaši atsaucoties uz iepriekš minētā Padomes lēmuma 3. apsvērumā norādītajām "atšķirīgajām lauksaimniecības struktūrām un reģionālajām ekoloģiskajām īpatnībām". Atbilstīgi Direktīvas 2001/18/EK 23. pantam Austrija tiek aicināta iesniegt Komisijai visus zinātniskos datus, ko tā savākusi, kā arī jaunu riska novērtējumu, tiklīdz tas būs pabeigts, un informēt par to visas dalībvalstis.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 202/2008 (OV L 60, 5.3.2008., 17. lpp.).

⁽²⁾ Zinātnes ekspertu grupas ģenētiski modificētu organismu jomā atzinums pēc Komisijas pieprasījuma saistībā ar Austrijas lūgumu atbilstīgi Direktīvas 2001/18/EK 23. pantam, EPNI Vēstnesis (2004.)78, 1.–13. lpp.

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽⁴⁾ Zinātnes ekspertu grupas ģenētiski modificētu organismu jomā atzinums pēc Komisijas pieprasījuma par ģenētiski modificētām lauksaimniecības kultūrām (Bt176 kukurūza, MON810 kukurūza, T25 kukurūza, Topas 19/2 eļļas rapsis un Ms1xRf1 eļļas rapsis), kas pakļautas drošības klauzulām atbilstīgi Direktīvas 90/220/EEK 16. pantam, EPNI Vēstnesis (2006.) 338, 1.–15. lpp.

- (21) Pamatojoties uz Austrijas iesniegumu un zinātnisko novērtējumu, Komisija atbilstīgi Direktīvas 2001/18/EK 23. pantam rīkosies attiecībā uz šiem Austrijas pasākuma aspektiem.
- (22) Kukurūzas *Zea mays* L., līnija T25, pārtikas un barības nekaitīguma aspekti, uz ko attiecas piekrišana, kura dota atbilstīgi Direktīvai 90/220/EEK (un kura attiecas arī uz ieviešanu un pārstrādi), ir vienādi visā Eiropā, un EPNI tos ir novērtējusi un atzinusi, ka šis produkts nevarētu kaitēt cilvēka un dzīvnieku veselībai.
- (23) Komisijas priekšlikumā ņemti vērā tikai Austrijas aizlieguma pārtikas un barības aspekti, t. i., aizliegumu ievest un pārstrādāt veselus graudus kā izejvielu turpmākai pārstrādei vai tiešai izmantošanai pārtikā vai barībā.
- (24) Šo apstākļu dēļ Austrijai jāatceļ drošības pasākumi vismaz attiecībā uz kukurūzas *Zea mays* L., līnija T25, ieviešanu un pārstrādi pārtikā un barībā.
- (25) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi neatbilst atzinumam, ko sniegusi komiteja, kura izveidota ar Direktīvas 2001/18/EK 30. pantu, un tādēļ Komisija iesniedza Padomei priekšlikumu par minētajiem pasākumiem. Saskaņā ar 5. panta 6. punktu Lēmumā 1999/468/EK, Komisijai jāpieņem šie pasākumi, jo Direktīvas 2001/18/EK 30. panta 2. punktā noteiktajā laikā Padome

ne pieņēma ierosinātos pasākumus, ne arī iebilda pret tiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Austrijas veiktie pasākumi, lai aizliegtu ievest un pārstrādāt pārtikas un barības produktos kukurūzu *Zea mays* L., līnija T25, ko atļauts laist tirgū ar Lēmumu 98/293/EK, nav pamatoti atbilstīgi Direktīvas 2001/18/EK 23. pantam.

2. pants

Austrijai vēlākais 20 dienas pēc paziņojuma saņemšanas attiecīgi jārikojas, lai atceltu aizliegumu ievest un pārstrādāt pārtikas un barības produktos kukurūzu *Zea mays* L., līnija T25.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Austrijas Republikai.

Briselē, 2008. gada 7. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

IETEIKUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2008. gada 30. maijs)

par riska samazināšanas pasākumiem šādām vielām: trihloretilēns, benzols un 2-metoksi-2-metilbutāns (TAME)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 2271)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/471/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 23. marta Regulu (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 11. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Ņemot vērā Regulu (EEK) Nr. 793/93, novērtēšanai saskaņā ar Komisijas Regulām (EK) Nr. 1179/94 ⁽²⁾ un (EK) Nr. 2364/2000 ⁽³⁾ attiecīgi par prioritāro vielu pirmo un ceturto sarakstu, kā paredzēts Regulā (EEK) Nr. 793/93, par prioritārām identificētas šādas vielas:

— trihloretilēns,

— benzols,

— 2-metoksi-2-metilbutāns (TAME).

(2) Ziņotājas dalībvalstis, kas izraudzītas saskaņā ar šīm regulām, ievērojot Komisijas 1994. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1488/94, ar ko nosaka principus esošo vielu riska faktoru novērtēšanai attiecībā uz cilvēkiem un vidi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 ⁽⁴⁾, ir pabeigušas riska faktoru novērtēšanas pasākumus, kas attiecas uz šo vielu bīstamības novērtēšanu cilvēka organismam un videi, un ierosinājušas bīstamības riska samazināšanas stratēģiju.

(3) Notikušas apspriedes ar Toksikoloģijas, ekotoksikoloģijas un vides zinātnisko komiteju (SCTEE) un ar Veselības un vides risku zinātnisko komiteju (SCHER), kuras sniegušas atzinumus par ziņotāju veikto riska novērtējumu. Atzinumi publicēti šo zinātnisko komiteju tīmekļa vietnēs.

(4) Riska novērtējuma rezultāti un papildu informācija par risku ierobežošanas stratēģijām apkopoti attiecīgajā Komisijas paziņojumā ⁽⁵⁾.

(5) Pamatojoties uz minētā novērtējuma rezultātiem, ir lietderīgi attiecībā uz šīm vielām ieteikt konkrētus pasākumus to radītā riska samazināšanai.

⁽¹⁾ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 131, 26.5.1994., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 273, 26.10.2000., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 161, 29.6.1994., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 157, 21.6.2008., 1. lpp.

- (6) Riska samazināšanas pasākumi, kas ieteicami strādājošajiem, jāapsver to tiesību normu kontekstā, kas attiecas uz strādājošo aizsardzību, jo tās uzskata par pietiekamām, lai līdz vajadzīgajam līmenim samazinātu ar konkrētajām vielām saistītos riska faktoros.
- (7) Šajā ieteikumā paredzētie riska samazināšanas pasākumi ir saskaņā ar komitejas atzinumu, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 793/93 15. panta 1. punktu,

- 4) Lai vienkāršotu atļauju piešķiršanu un uzraudzību saskaņā ar Regulu 2008/1/EK (Integrēta piesārņojuma novēršana un kontrole), benzols jāiekļauj labāko pieejamo tehnisko paņēmieni (LPTP) norādījumu izstrādāšanas procesā.
- 5) Lai nodrošinātu, ka tiek novērsts risks mikroorganismiem un videi, attiecīgos gadījumos saskaņā ar valsts noteikumiem jākontrolē kaitīgā iedarbība uz mikroorganismiem ražošanas notekūdeņu attīrīšanas iekārtās.

3. IEDAĻA

2-METOKSI-2-METILBUTĀNS (TAME)

(CAS Nr. 994-05-8; Eines Nr. 213-611-4)

Riska samazināšanas pasākumi videi (6-11)

- 6) Patlaban spēkā esošās Kopienas tiesību normas ⁽²⁾ galvenokārt vērstas uz to, lai novērstu gruntsūdeņu antropogēno piesārņojumu, tostarp arī ar TAME. Tāpēc attiecīgos gadījumos ir ieteicams īstenot monitoringa programmas, kas dod iespējas laikus konstatēt gruntsūdeņu piesārņojumu ar TAME.
- 7) Ieteicams arī degvielas uzpildes stacijās, būvējot un ekspluatējot pazemes iekārtas benzīna glabāšanai un izplatīšanai, plaši izmantot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus. Šajā aspektā dalībvalstīm jāapsver nepieciešamība noteikt obligātas prasības, īpaši attiecībā uz visām degvielas uzpildes stacijām, kas atrodas gruntsūdeņu sateces zonās.
- 8) Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes atļaujās, ko izdod saskaņā ar Direktīvu 2008/1/EK, attiecībā uz TAME paredz nosacījumus, emisijas robežvērtības vai tiem ekvivalentus parametrus vai tehniskus pasākumus, lai, ņemot vērā attiecīgo iekārtu tehniskos parametrus, ģeogrāfisko atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus, to ekspluatācija notiktu, ievērojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus (LPTP).
- 9) Dalībvalstis stingri uzrauga LPTP ieviešanu attiecībā uz TAME un LPTP informācijas apmaiņas satvarā paziņo Komisijai par visām svarīgākajām ar to saistītajām izstrādēm.
- 10) Lai novērstu vides risku, attiecīgos gadījumos vietējās emisijas virszemes ūdeņos jākontrolē saskaņā ar valsts noteikumiem.
- 11) Ierosinātie riska samazināšanas pasākumi gruntsūdeņu aizsardzībai uzskatāmi par pietiekamiem cilvēka aizsardzībai ar vides starpniecību.

AR ŠO IESAKA.

1. IEDAĻA

TRIHLORETIĻĒNS

(CAS Nr. 79-01-6; Eines Nr. 201-167-4)

Riska samazināšanas pasākumi strādājošajiem (1)

- 1) Jāapsver iespēja šīs vielas ražotāju, izplatītāju un lietotāju vārdā noslēgt tādu brīvprātīgu vienošanos ar Eiropas Hloru saturošo šķīdinātāju asociāciju, kas atļautu šo vielu pārdot tikai tādiem pircējiem, kuri metālu tīrīšanā ievēro hartu par trihloretilēna lietošanas drošību. Šī harta paredz, ka trihloretilēnu metālu tīrīšanai var izmantot tikai hermētiskās vai slēgtās sistēmās saskaņā ar Eiropas standarta EN 12921 4. daļu un ka tās ievērošanai vajadzīga trešās puses uzraudzība.

2. IEDAĻA

BENZOLS

(CAS Nr. 71-43-2; Eines Nr. 200-753-7)

Riska samazināšanas pasākumi videi (2, 3, 4, 5)

- 2) Lai novērstu potenciālos riskus ražošanas notekūdeņu attīrīšanas iekārtām benzola ražošanas un/vai pārstrādes uzņēmumos, ir ieteicams, ka attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes atļaujās, ko izdod saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/1/EK ⁽¹⁾ (Integrēta piesārņojuma novēršana un kontrole), par benzolu paredz noteikumus, emisijas robežvērtības vai tiem ekvivalentus parametrus vai tehniskus pasākumus, lai, ņemot vērā attiecīgo iekārtu tehniskos parametrus, ģeogrāfisko atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus, to ekspluatācija notiktu saskaņā ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem.
- 3) Dalībvalstis stingri uzrauga LPTP ieviešanu attiecībā uz benzolu un LPTP informācijas apmaiņas satvarā paziņo Komisijai par visām svarīgākajām ar to saistītajām izstrādēm.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2008., 8. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

4. IEDAĻA

ADRESĀTI

- 12) Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm un visām nozarēm, kas minētās vielas importē, ražo, transportē, glabā, sagatavo preparātu veidā vai citādi pārstrādā, izmanto, iznīcina vai reģenerē.

Briselē, 2008. gada 30. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2008. gada 30. maijs)

par riska samazināšanas pasākumiem šādām vielām: 2,3-epoksipropiltrimetilamonija hlorīds (EPTAC), (3-hlor-2-hidroksipropil)trimetilamonija hlorīds (CHPTAC) un heksahlorciklopentadiēns

(izziņots ar dokumenta numuru K(2008) 2316)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/472/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ziņotāju veikto riska novērtējumu. Atzinumi publicēti šīs zinātniskās komitejas tīmekļa vietnē.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 23. marta Regulu (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 11. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Ņemot vērā Regulu (EEK) Nr. 793/93, novērtēšanai saskaņā ar Komisijas Regulām (EK) Nr. 143/97 ⁽²⁾ un (EK) Nr. 2364/2000 ⁽³⁾ attiecīgi par prioritāro vielu trešo un ceturto sarakstu, kā paredzēts Regulā (EEK) Nr. 793/93, par prioritārām identificētās šādas vielas:

— 2,3-epoksipropiltrimetilamonija hlorīds (EPTAC),

— (3-hlor-2-hidroksipropil)trimetilamonija hlorīds (CHPTAC),

— heksahlorciklopentadiēns.

(2) Ziņotājas dalībvalstis, kas izraudzītas saskaņā ar šīm regulām, ievērojot Komisijas 1994. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 1488/94, ar ko nosaka principus esošo vielu riska faktoru novērtēšanai attiecībā uz cilvēkiem un vidi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 ⁽⁴⁾, ir pabeigušas riska faktoru novērtēšanas pasākumus, kas attiecas uz šo vielu bīstamības novērtēšanu cilvēka organismam un videi, un ierosinājušas riska samazināšanas stratēģiju.

(3) Notikušas apspriedes ar Veselības un vides risku zinātnisko komiteju (SCHER), un tā ir sniegusi atzinumus par

(4) Riska novērtējuma rezultāti un papildu informācija par risku ierobežošanas stratēģijām apkopotī attiecīgajā Komisijas paziņojumā ⁽⁵⁾.

(5) Pamatojoties uz minētā novērtējuma rezultātiem, ir lietderīgi attiecībā uz šīm vielām ieteikt konkrētus pasākumus to radītā riska samazināšanai. Attiecībā uz īpaši neminētām vielām šajā ieteikumā nekādu norādījumu tā adresātiem nav.

(6) Riska samazināšanas pasākumi, kas ieteicami strādājošajiem, jāapsver to tiesību normu kontekstā, kas attiecas uz strādājošo aizsardzību, jo tās uzskata par pietiekamām, lai līdz vajadzīgajam līmenim samazinātu ar konkrētajām vielām saistītos riska faktorus.

(7) Šajā ieteikumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 793/93 15. panta 1. punktu,

AR ŠO IESAKA.

1. IEDAĻA

2,3-EPOKSIPROPILTRIMETILAMONIJA HLORĪDS (EPTAC)

(CAS Nr. 3033-77-0; Eines Nr. 221-221-0)

Riska samazināšanas pasākumi strādājošajiem (1) un videi (2)

1. Darba devējiem, kas izmanto EPTAC ražošanā un par katjonizēšanas reaģentu katjonu cietes iegūšanai, ir jāievēro metodiski norādījumi, kas nozarei valsts līmenī izstrādāti, pamatojoties uz praktiskām nesaistošām vadlīnijām, kuras Komisija pieņēmusi saskaņā ar 12. panta 2. punktu Padomes Direktīvā 98/24/EK ⁽⁶⁾ (Ķīmisko vielu direktīva).

⁽¹⁾ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 25, 28.1.1997., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 273, 26.10.2000., 5. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 161, 29.6.1994., 3. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 157, 21.6.2008., 10. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 131, 5.5.1998., 11. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/30/EK (OV L 165, 27.6.2007., 21. lpp.).

2. Lai nodrošinātu vides riska novēršanu, attiecīgos gadījumos EPTAC vietējās emisijas vidē jākontrolē saskaņā ar valsts noteikumiem.

2. IEDAĻA

**(3-HLOR-2-HIDROKSIPROPIL) TRIMETILAMONIJA HLORĪDS
(CHPTAC)**

(CAS Nr. 3327-22-8; Eines Nr. 222-048-3)

**Riska samazināšanas pasākumi strādājošajiem (3) un
videi (4)**

3. Darba devējiem, kas izmanto CHPTAC par katjonizēšanas reaģentu katjonu cietes iegūšanai, ir jāievēro metodiski norādījumi, kas nozarei valsts līmenī izstrādāti, pamatojoties uz praktiskām nesaistošām vadlīnijām, kuras Komisija pieņēmusi saskaņā ar 12. panta 2. punktu Direktīvā 98/24/EK.

4. Lai nodrošinātu vides riska novēršanu, attiecīgos gadījumos CHPTAC vietējās emisijas vidē jākontrolē saskaņā ar valsts noteikumiem.

3. IEDAĻA

ADRESĀTI

5. Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm un visām nozarēm, kas minētās vielas importē, ražo, transportē, glabā, sagatavo preparātu veidā vai citādi pārstrādā, izmanto, iznīcina vai reģenerē.

Briselē, 2008. gada 30. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

KOMISIJAS IETEIKUMS**(2008. gada 5. jūnijs)****par pilnvaroto revidentu un revīzijas uzņēmumu civiltiesiskās atbildības ierobežošanu***(izzinots ar dokumenta numuru K(2008) 2274)***(Dokuments attiecas uz EEZ)****(2008/473/EK)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 211. panta otro ievilkumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīva 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK⁽¹⁾, nosaka obligātās revīzijas prasību minimuma saskaņošanu. Saskaņā ar minētās direktīvas 31. pantu Komisijai jāiesniedz ziņojums par to, kā valstu noteikumi par atbildību saistībā ar obligāto revīziju veikšanu ietekmē Eiropas kapitāla tirgus, un obligāto revidentu un revīzijas uzņēmumu apdrošināšanas nosacījumus, kā arī vajadzības gadījumā jāsniedz ieteikumi.
- (2) Kapitāla tirgus sekmīgai darbībai nepieciešama noturīga revīzijas jauda un konkurētspējīgs revīzijas pakalpojumu tirgus, kurā ir pietiekama tādu revīzijas uzņēmumu izvēle, kas spēj un vēlas veikt to uzņēmumu gada pārskatu obligātās revīzijas, kuru vērtspapīri tiek laisti tirdzniecībā dalībvalstīs regulētā tirgū. Tomēr uzņēmumu tirgus kapitalizācijas augošā nestabilitāte radījusi daudz lielāku atbildības risku, taču piekļuve apdrošināšanas segumam pret riskiem, kas saistīti ar šādām revīzijām, kļuvusi daudz ierobežotāka.
- (3) Tā kā neierobežota solidāra atbildība var atturēt revīzijas uzņēmumus un tīklus no ienākšanas Kopienā sarakstā iekļauto uzņēmumu starptautiskajā revīzijas tirgū, ir maz izredžu, ka parādīsies jauni revīzijas tīkli, kas spēj veikt šādu uzņēmumu obligātās revīzijas.
- (4) Tādēļ to revidentu un revīzijas uzņēmumu, tostarp koncernu revidentu atbildībai, kas veic sarakstā iekļauto uzņēmumu obligātās revīzijas, jābūt ierobežotai. Tomēr nekāds atbildības ierobežojums nav attaisnojams un nav

piemērojams apzinātu revidentu profesionālo pienākumu pārkāpumu gadījumā. Tāpat šāds ierobežojums nevar mazināt jebkuras cietušās personas tiesības saņemt taisnīgu atbildību.

- (5) Ņemot vērā būtiskās atšķirības starp dalībvalstu civiltiesiskās atbildības sistēmām, šajā posmā būtu pareizi katrai dalībvalstij ļaut izvēlēties to ierobežošanas paņēmieni, kuru tā uzskata par vispiemērotāko savai civiltiesiskās atbildības sistēmai.
- (6) Tādēļ dalībvalstīm valstu tiesību aktos jāspēj noteikt revidentu atbildības maksimumu. Vai arī dalībvalstīm valstu tiesību aktos jāspēj izveidot samērīgas atbildības sistēmu, saskaņā ar kuru pilnvarotie revidenti un revīzijas uzņēmumi ir atbildīgi vienīgi sava ieguldījuma radītajā kaitējumā apmērā bez solidāras atbildības kopā ar citām personām. Dalībvalstīs, kurās jebkādas prasības pret pilnvarotajiem revidentiem var izvirzīt vienīgi revidējamais uzņēmums, bet ne atsevišķi akcionāri vai kāda cita trešā persona, dalībvalstij arī jāspēj ļaut uzņēmumam, tā akcionāriem un revidentam noteikt revidenta atbildības ierobežojumu, nodrošinot revidētā uzņēmuma ieguldītājiem piemērotas garantijas,

AR ŠO IESAKA.

Priekšmets

1. Šis ieteikums attiecas uz to revidentu un revīzijas uzņēmumu civiltiesisko atbildību, kas veic tāda dalībvalstī reģistrēta uzņēmuma konsolidēto vai gada pārskatu obligātu revīziju, kura vērtspapīri laisti tirdzniecībā dalībvalstīs regulētā tirgū.

Atbildības ierobežošana

2. Pilnvaroto revidentu un revīzijas uzņēmumu civiltiesiskajai atbildībai, kas izriet no to profesionālo pienākumu pārkāpuma, jābūt ierobežotai, izņemot pilnvarotā revidenta vai revīzijas uzņēmuma apzināta pienākumu pārkāpuma gadījumus.

⁽¹⁾ OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2008/30/EK (OV L 81, 20.3.2008., 53. lpp.).

3. Atbildības ierobežošana piemērojama pret revidējamo uzņēmumu un jebkuru trešo personu, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiesīga prasīt atlīdzību.

4. Nekāda civiltiesiskās atbildības ierobežošana nedrīkst kavēt cietušo personu iespēju saņemt taisnīgu atlīdzību.

Atbildības ierobežošanas paņēmieni

5. Dalībvalstīm jāveic pasākumi atbildības ierobežošanai. Šādā nolūkā jo īpaši ieteicams izmantot vienu vai vairākus no šiem paņēmieniem:

a) maksimālas finanšu summas noteikšana vai šādas summas aprēķina formulas izveide;

b) tādu principu kopas izveide, saskaņā ar kuru pilnvarotā revidenta vai revīzijas uzņēmuma atbildība nepārsniedz tā faktisko ieguldījumu zaudējumus, kurus prasītājs cietis, un attiecīgi nav solidāri atbildīgs kopā ar citiem likumpārkāpējiem;

c) noteikums, kas ļauj revidējamajam uzņēmumam un pilnvarotajam revidentam vai revīzijas uzņēmumam noteikt atbildības ierobežojumu līgumā.

6. Ja atbildību ierobežo ar līgumu, kā minēts 5. punkta c) apakšpunktā, dalībvalstīm jānodrošina šādu nosacījumu ieviešana:

a) līgumu var pārskatīt juridiskā procesā;

b) ierobežojumu, kas attiecas uz revidējamo uzņēmumu, kopīgi apspriež pārvaldes, vadības un uzraudzības padomes locekļi, kas minēti Padomes Direktīvas 78/660/EEK 50.b pantā ⁽¹⁾ vai – koncerna revīzijas gadījumā – Padomes Direktīvas 83/349/EEK 36.a pantā ⁽²⁾, un šādu lēmumu apstiprina revidējamā uzņēmuma akcionāri;

c) ierobežojumi un jebkuri grozījumi tajos tiek publicēti revidēto uzņēmumu kontu piezīmēs.

7. Pirms jebkura 5. punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētā paņēmiena vai jebkura cita atbildības ierobežošanas paņēmiena, kas atbilst 2., 3. un 4. punktam, īstenošanas apstiprinājuma dalībvalsts ņem vērā ietekmi uz finanšu tirgiem un ieguldītājiem un apstākļus sarakstā iekļauto uzņēmumu piekļuvē obligātās revīzijas tirgum, kā arī ietekmi uz revīzijas kvalitāti, risku un revidējamo uzņēmumu apdrošināšanas iespējām.

Papildu pasākumi

8. Dalībvalstis aicinātas informēt Komisiju par pasākumiem, kas veikti, ņemot vērā šo ieteikumu, līdz 2010. gada 5. jūnijam.

Adresāti

9. Šis ieteikums ir adresēts visām dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 5. jūnijā.

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Charlie McCREEVY

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/46/EK (OV L 224, 16.8.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/99/EK (OV L 363, 20.12.2006., 137. lpp.).